13e JAARGANG No. 5
MEI 1948

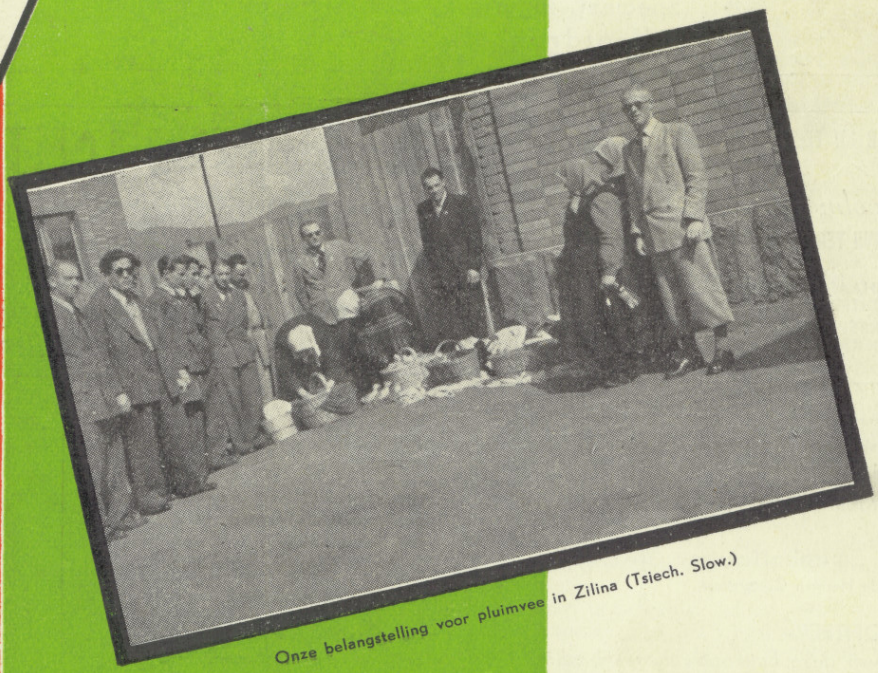

Onze belangstelling voor pluimvee in Zilina (Tsiech. Slow.)

A·D·O POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING ALLES DOOR OEFENING

REDACTIE EN ADMINISTRATIE: A. DE WOLF - LIJNBAAN 104 - DEN HAAG - TELEFOON 392584

SIGARENMAGAZIJN A. D. O.
C. W. v. KAN
HOEFKADE 1592
DEN HAAG - TEL. 336750

VOORVERKOOP A.D.O.
AFKEURINGSBERICHTEN
K.N.U.B. en H.U.B.

Nu niet langer gedraald
Dus Uw vleesch bij
VAN WEERT
gehaald
Vreeswijkstraat 1
hoek Soestdijkschekade
TELEFOON 330233

Levensmiddelen van
BLOK
Dat klinkt als een
KLOK
Hoefkade 831 - Tel. 394508

Het juiste adres
voor manufacturen, tricotages
kousen en sokken
is en blijft . . .
VELPSCHESTRAAT hoek Harderwijkstraat)
TELEFOON 395607
Spaarzegels van De Schakel en Z.-Holl. worden in betaling aangenomen.

„Vogels"
MANUFACTURENHANDEL

Publiciteit „OUDWIJK"
Schaarsbergenstraat 76-78
Tel. 395683 na 6 uur 338592
- Copieerwerk
- Speciaal ingericht voor Verenigings-bladen
- Offsetdruk

Rijwielen - Carriers - Banden
Onderdelen - Vakkundige Rep.
G. van Hijkoop
Heelsumstraat 74
v.h. Chef-Monteur Firma Post

WILT U UW FEEST DOEN SLAGEN,
ENGAGEER DAN HET DUO
Koolmees-Stiefelhagen
MET HUN TEMPO ACCORDEONVIRTUOOS
WILLY BOLERO
BESCHAAFD REPERTOIRE - ACTUEEL
CONDITIES BILLIJK
CORRESPONDENTIE-ADRES:
HELMERSSTRAAT 57 - DEN HAAG
TELEFOON 337383

L. J. NUIJEN Jr.
's-Gravenhage - de la Reijweg 631, hoek Staverdenstraat
Binnen- en Buitenlands Fruit
Conserven
Telefoon 392175
Specialiteit in het opmaken van Fruitmanden
Brandstoffen

Bezoek tijdens de feestweek welke gehouden wordt van 10-15 Mei de stands van
„de Marktboxer" en „Parfumeriekoning"
op de
„Oudhollandse Markt"
aan de Herman Costerstraat.
PROFITEER
van deze buitengewone aanbiedingen

Enkele bijzondere attractie's hebben wij aan te bieden.
Closetpapier 10 cent per rol.
Zeemlappen en Sponsen
Kop en Schotels
Zinken emmers met kruisbodem.
Te veel om op te noemen.
De fijnste parfums van af 50 cent.
Brillantine van af 35 cent.

Voor Bloemen
NAAR J. A. Snijder
STANDPLAATS:
Hogenhoucklaan
hoek Ruychrocklaan
WOONADRES:
Hulsthorststraat 119

Haagsch Dagblad
waarin opgenomen „De Nieuwe Nederlander"
Redactie:
Riviervismarkt 2
Tel. 11.58.46
Administratie:
Heerengracht 58
Tel. 18.23.06*
voor de beste sportverslagen

VERSCHIJNT MAANDELIJKS No. 5 - MEI 1948

A.D.O. POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING
„ALLES DOOR OEFENING"

REDACTIE EN ADMINISTRATIE: A. DE WOLF - LIJNBAAN 104, DEN HAAG - TELEFOON 392584

Met het eerste elftal naar Tsjecho-Slowakije

Hij komt wel, hij komt ... niet, laat mij maar lopen; hij komt wel, hij komt ... niet, ik tel mijn knopen ... Neen, geachte lezers, U bevindt zich niet in de bezettingstijd luisterende naar het Zondagmiddagcabaret van Paulus de Ruijter, och neen, dit is reeds lang geweest, doch om de sfeer die er hing rondom onze reis naar het land van Masarijk het beste te typeren menen we met deze aanhelf het beste aan te tonen de grote onzekerheid welke er bestond ten aanzien van het al of niet doorgaan van deze met grote spanning verbeide reis. De laatste knoop welke wij dachten te tellen was een „niet" knoop, want de Woensdag voorafgaande aan het vertrek van de gelukkige „trekvogels" (het vertrek was op Zondag bepaald) bracht het onheilspellende bericht **„We gaan niet!"** Diverse hier niet nader te noemen omstandigheden hadden het bestuur genoopt tot deze maatregel over te gaan.
U begrijpt de enorme teleurstelling bij onze wereldreizigers in spé en enkelen liepen zelfs met plannen rond om van woede dan maar een reis naar de Leyweg te maken. Echter bleek Donderdagsavonds bij het natellen nog een knoopje overgeslagen te zijn en het einde was dus met een versie op het vermaarde „We gaan naar Rome" **nu** „We gaan naar Tsjecho-Slowakije!"
Het in allerijl bij elkaar getrommelde gezelschap ontving zijn laatste instructies en dat deze in ontvangst genomen werden met glunderende gezichten kunt U zich licht indenken.
De belangrijkste mededeling was wel het bericht: Denkt U er aan Zondagmiddag om 5 uur allen op tijd aan het Staatsspoor aanwezig te zijn. Allen knikten ja en hiermede was het voorspel ten einde.

Zondag 11 April.

We nemen U nu mede naar het Staatsspoorstation waar momenteel de klok 5 uur aanwijst. Van alle kanten ziet men kleine mensen met grote koffers aan komen zeulen. Vooral een jongeman, in het politie A.D.O.-blad, als „sluipie" bekend, had kennelijk moeite met een soort „hutkoffer", welke over het algemeen alleen in gebruik is bij zeerobben welke voor ettelijke jaren huis en vrouw verlaten om hun geluk in verre landen te beproeven. Hij slaagde hierin dan ook slechts met behulp van vriendelijke familieleden.
Na een ontroerend afscheid, waarbij het „sommigen" gelukte zowaar nog tranen te plengen, kwam op het allerlaatste ogenblik de „praeses" aanhollen. Denkt U nu niet dat hij te laat was, want een ieder die hem kent zal beamen, dat dit onmogelijk zou zijn. Neen, de schuldigen waren de gebroeders Clavan, welke toen de trein vertrok, nog steeds niet in zicht waren. Het fatum dat op deze reis scheen te rusten bleek nog steeds zijn grijparmen te willen uitslaan. Het eerste deel der reis verliep dus in een ietwat gedrukte stemming en opnieuw begonnen we te tellen en te zingen. Het leed nam in Utrecht echter een abrupt einde, want hier eindigde het eerste deel der reis en tevens zagen we twee wild uitziende „Clavanski's" die zo juist aan een laatste poets van „het noodlot", in casu een lekke band van de taxi waarmede zij de trein hadden achtervolgd, ontkomen waren, het perron op stormen. Dit was gelukkig de laatste greep, want Jan Fatum scheen vanaf dat moment te hebben ingezien, dat aan de eenmaal voorgenomen reis der A.D.O.-ers geen halt meer kon worden toegeroepen, want we hebben hem niet meer gezien.

Onze speciale correspondenten Eha en A.M. geven ons een uitvoerig verslag van de reis welke het eerste elftal met reserves van 11 t/m 19 April hebben gemaakt naar en door Tsjecho-Slowakije.

Zo was het hele gezelschap dus bijeen in afwachting van het binnenlopen der D-trein naar Praag. Precies om 7 uur gebeurde dat en alle A.D.O.-ers stapten in. De meest handigen hadden zich van de beste plaats in een der vier besproken coupé's verzekerd, nl. van het gezelschap van een alleenreizende charmante dame, welke natuurlijk, hoe kon het ook anders, ons gezelschap op hoge prijs stelde. Het bleek tevens de eerste kennismaking te zijn met een Tsjechische. Al dadelijk werd er een aanvang gemaakt met Bridge en in de andere coupé's met klaverjas, terwijl enkele zeer hongerigen vast begonnen te eten, in de vervolge aan te duiden met „naszen". Ook bleek er plotseling een soort lorrenkoopman in de trein verschenen te zijn. De grote zak op zijn rug gaf tenminste geen aanleiding tot een ander beroep. Het eigenaardige alleen was, dat hij in plaats van iets op te halen het een en ander „tijdelijk" aan de man trachtte te brengen en hoe meer wij Venlo naderden des te wilder werden zijn pogingen.
Inmiddels verliep de reis tot dit grensstation in een zeer opgewekte stemming. In Venlo de eerste passen, deviezen en koffercontrôle, waarbij de lorrenkoopman zich kennelijk niet helemaal kiplekker voelde. Enfin, alles liep op rolletjes en we reden dus Duitsland binnen alwaar in Kaldenkirchen een tweede contrôle plaats vond. Ook hier geen moeilijkheden en de reis werd inmiddels in het duister voortgezet. De koopman voornoemd toonde zich nu in zijn ware gedaante en haalde nu **„alleen"** maar op. Intussen hadden behulpzame handen de koffer van onze vriend (allemaal voor zijn bestwil) ietwat lichter gemaakt, echter zonder zijn voorkennis. De koopman van de „D-trein" was inmiddels schijnbaar tevreden met zijn vangst in de coupé teruggekeerd, stopte de overblijvende inhoud van de koffer in de „zak van Sinterklaas' en bond het hele geval dicht. Inmiddels waren we München-Gladbach aardig genaderd (de zak moest daar namelijk gedeponeerd worden). Plotseling bleken er nog enige Sinterklasen in des lorrekoopmans coupé aanwezig te zijn die uit alle hoeken en gaten nog „lorren" te voorschijn toverden, onder grote verbazing van de „lompenkoning", welke deze verbazing in afkeuring deed overgaan, daar de zak reeds dicht gebonden was en slechts door hem met tegenzin weer open gemaakt werd. Allen hielpen daarna een handje om de zak berstens vol te maken. Toen de hele zaak oké was stoomde de trein München-Gladbach binnen en hier scheen een filiaal gevestigd te zijn van Rinus Dinkhuijzen, want de inmiddels befaamd geworden zak werd hier veilig afgeleverd.
Onder genoegelijk gekout werd de tocht voortgezet. Van het landschap was niet veel meer te zien, want de duisternis was nu volkomen en ondertussen is de 12e April aangebroken.
Om 2 uur 's nachts kwamen we in Keulen aan en ondanks het duister konden we toch de enorme vernielingen, welke in deze stad door de luchtbombardementen zijn aangericht, vaagjes onderscheiden. Zo onder het reizen werd natuurlijk ook de inwendige mens niet vergeten. en naast hetgeen moeder de vrouw in onze koffers gestopt had, had ook een onzer A.D.O.-vrienden voor een verrassing gezorgd, welke op hoge prijs gesteld werd en welke we ons goed deden smaken. De vermoeidheid deed zich nu zo

(Vervolg op pag. 3)

OFFICIEEL

BESTUUR :

D. LELYVELD, Voorz..
Troelstrakade 103, Tel. 392811

N. DE DOELDER, Secr.,
Vierhoutenstr. 115, Tel. 330778

F. KOK Sr., Penn.m.,
Rhenenstraat 69, Tel. 392129

L. PETERS, 2e Voorz.,
Hoefkade 784. Tel. 391570

P. DE REGT, 2e Secr.,
Goeverneurlaan 428, Tel. 181632

C. v. GELLECUM, 2e Penn.m.,
de la Reyweg 799.

A. MARTENS, Comm.,
Bragastraat 144.

B. PHILIPSEN, Comm.,
Notenplein 67, Tel. 331543

M. BLIEK, Comm. v. Materiaal,
Fultonstraat 76.

Telefoonnummer Clubgebouw 336926.

Uit eigen kring

Ons lid **C. v. d. Houven** trad op 14 April jl. in het huwelijk met **Mej. S. Stok.** Alsnog willen wij vanaf deze plaats aan het jonge paar onze hartelijke gelukwensen doen toekomen met deze belangrijke stap.

Huub Pellaers verzocht ons vanuit Soerabaja de hartelijke groeten te willen overbrengen aan alle A.D.O.-vrienden, en brengt zijn felicitatie's over aan de spelers en leider van het 5e elftal in verband met het behalen van het kampioenschap.

De strijd om de Vrijheidskelk

Het jaarlijks tournooi om de Vrijheidskelk, hetwelk wordt georganiseerd door en ten bate van het Voetballersfonds, zal dit jaar plaats vinden op Zondag 23 en 30 Mei a.s. Het tournooi zal, evenals het vorig jaar, worden gehouden op het V.U.C.-terrein.

Namen er het vorige jaar slechts vier elftallen aan dit tournooi deel, thans is dit aantal reeds tot acht gestegen.

Behalve de winnaar van het vorige tournooi, dit was de Groningse eerste klasser **G.V.A.V.**, nemen thans de volgende clubs deel aan de strijd om de Vrijheidskelk : **S.V.V., Emma, D.F.C., V.U.C., U.V.S., Quick** (Den Haag) en **A.D.O.**

Gezien de zeer sterke bezetting zal het onze Groningse vrienden niet gemakkelijk vallen om de kelk wederom voor een jaar mee te nemen naar hun woonplaats De verwachting is, dat er voor dit tournooi veel belangstelling bestaat, waarbij het Voetballersfonds ten zeerste is gebaat.

De copie voor het volgende nummer moet uiterlijk op **Woensdag 26 Mei a.s.** in het bezit zijn van de redactiecommissie.

WEDSTRIJDUITSLAGEN

4 April :	H.B.S. 1—A.D.O. 1 (K.N.V.B.-beker)	0—6
	A.D.O. 3—Excelsior 3	0—3
	Te Werve 1—A.D.O.-comb.	1—4
	V.U.C. 5—A.D.O. 5	1—4
	A.D.O.—S.I.O.S. (Bekerwedstrijd)	0—0
11 April :	A.D.O. 5—Scheveningen 5	2—1
	A.D.O. 8—Scheveningen 8 (Beslissingswedstr. onderste pl.)	4—0
18 April :	Zw.-Blauw 1—A.D.O. comb.	4—2

KASCONTROLE

Hiermede verklaren de ondergetekenden, vormende de kascommissie, de boeken en bescheiden, kasgeld etc. over het 2e en 3e kwartaal van het boekjaar 1947—1948 te hebben nagezien en accoord bevonden.

N. D. VAN DONK.
F. VOGEL.
R. KASTER.

DANKBETUIGING

Hiermede betuig ik namens de deelnemers aan de tour naar Tsjecho-Slowakije het bestuur mijn hartelijke dank voor de onvergetelijke dagen die wij daar hebben doorgebracht en ik hoop dat het zijn waardering zal vinden in de komende bekerwedstrijden en in het nieuwe seizoen.

M.LOOF.

Kralovo Pole komt op bezoek

Het tegenbezoek van onze Tsjechische vrienden vindt plaats op **Maandag 10 Mei** a.s. Op die dag speelt ons eerste elftal op het V.U.C.-terrein een wedstrijd tegen de bekende Tsjechische club **Kralovo Pole,** welke afkomstig is uit de stad Brnö.

Eerlijk duurt het langst!!

Onderstaand briefje ontvingen wij door middel van de administratie van Feijenoord. Gaarne voldoen wij aan het verzoek om dit in ons clubblad op te nemen.

Mijnheer
Langs deze weg neem ik de vrijheid U hartelijk dank te zeggen voor Uw bemiddeling tot het terug verkrijgen van een gouden dames-armbandhorloge, dat verloren werd bij de wedstrijd A.D.O.—Sparta.
Namens de eigenaresse, Mej. M. Reese, Hoogstraat 60, Schiedam, verzoek ik U beleefd de eerlijke vinder, de heer v. d. Velde, Kranenburgweg 73, Den Haag, eervol in het clubblad van A.D.O. te willen vermelden. „Ere wie ere toekomt".
Inmiddels teken ik,

Hoogachtend,
W. J. ZWEINENBERG Sr.

ZWALUWEN—HAAGSE ELFTAL.

Het bestuur van het Voetballersfonds verzocht ons, in ons clubblad mede te delen, dat er op Dinsdag 11 Mei a.s. om 6.45 uur op Houtrust een wedstrijd wordt gespeeld tussen een sterk Zwaluwen-elftal en een Haags K.N.V.B.-elftal. De opbrengst van deze wedstrijd komt ten goede aan het Voetballersfonds.
Een woord van lof komt toe aan het bestuur van H.B.S. hetwelk voor deze gelegenheid haar terrein geheel belangeloos ter beschikking stelt.

Van de V.V.A.

In het afgelopen jaar is het gewoonte geworden dat er steeds enige berichten of wat nieuws van de V.V.A. in het maandblad verschijnt.

Dit is nu wat lastiger geworden, de competitie is weer teneinde en zouden wij moeten wachten op het volgend seizoen, wat dan weer wat activiteit in onze vereniging zou moeten brengen.

Vrienden, dat kan niet, wij zouden het contact met onze leden verliezen en dat mag niet gebeuren.

We hebben nu zo gedacht om in de komende zomermaanden een trip te maken per touringcar b.v. naar Brussel.

U behoeft dat niet ineens te betalen want we hebben nog enige maanden de tijd. U geeft zich op bij de secretaris en deze zorgt er dan wel voor dat alles geregeld wordt. Wanneer wij dan een dagje op stap gaan behoeft U niets meer te betalen en misschien is er zelfs dan nog wat over om te verteren. Passen of andere papieren heeft U niet nodig, daar zorgt de autobusondernemer voor.

Geeft U nog heden op bij de secretaris of andere bestuursleden, wij moeten zo'n uitgaansdagje tot uitvoering zien te brengen. De vergadering, gehouden op 14 April, is vlot verlopen, dat berichten wij voor de leden die deze avond verhinderd waren en dat is voor $^2/_3$ het geval geweest.

De aftredende bestuursleden werden allen zonder hoofdelijke stemming herkozen, een verheugend feit voor ons maar als bestuurslid heb je toch liever dat je hekozen wordt door een goed bezette vergadering, het geeft meer voldoening.

Na het sluiten der vergadering werden de prijzen uitgereikt aan de deelnemers die het hoogste aantal punten hadden behaald met klaverjassen op onze clubavonden.

De heer v. d. Heijden, voorzitter der Clubavondcommissie overhandigde de prijzen met enige hartelijke woorden aan de volgende deelnemers.

1e prijs, de heer Morel, tevens houder van de wisselbeker.

2e prijs, de heer Neuteboom Sr.

3e prijs, de heer Kortekaas.

4e prijs, mevrouw Planije.

5e prijs, de heer v. Heeswijk.

6e prijs, de heer Randwijck.

Na de prijsuitreiking richtte de heer v. d. Heijden nog enige woorden van dank aan de heer v. Heeswijk voor zijn voortreffelijke leiding bij deze avonden.

Vrienden, hiermede ben ik dan weer aan het einde van mijn nieuws en ik hoop U allen 1 Mei, de dag van onze feestavond, te hebben ontmoet.

J. H.

P.S. Wie van de bezoekers op onze laatst gehouden Cabaretavond heeft een sjaal gevonden ?
Verzoeke haar aan het buffet af te geven.

RUILNUMMERS.

Ruilnummers gelieve men alleen te zenden aan de secretaris der redactiecommissie, A. de Wolf, Lijnbaan 104.

De tour naar Tsjecho-Slowakije

(VERVOLG VAN PAG. 1)

langzamerhand ook gelden en zo goed en zo kwaad als het ging werd er een uiltje geknapt. In bed ligt men natuurlijk wel beter, doch het ging toch wel en men had in ieder geval toch wel enige rust. Dat men echter direct toen het licht werd weer klaar wakker was, is eveneens duidelijk en om half zeven zagen we alle leden van het gezelschap in het looppad der trein staan, kijkende naar Frankfort a/d Main, waar we juist doorstoomden. Ook hier weer grote vernielingen. De mensen wonen in wagons en verder in krotten. In schrille tegenstelling daarmede ziet men de prachtige natuur en hierbij staat men toch werkelijk even stil. Men voelt als het ware de tragedie. Aan de ene kant de allesoverweldigende vernieling en aan de andere kant de eveneens allesoverweldigende kracht der natuur. Men wordt echter direct weer tot de levende werkelijkheid teruggeroepen door een krachtig „Passports please!" We zijn nl. zo langzamerhand in de Amerikaanse bezettingszône doorgedrongen en opnieuw hebben we hier de noodzakelijke formaliteiten. Wat intussen niet vergeten wordt is het „naszen" en dat wordt dan ook dapper gedaan. Er wordt practisch „genasd" tot Neurenberg toe, alwaar we om 12 uur 's middags arriveren. Hier hebben we 1½ uur de tijd. Het wachten is nl. op de aansluiting van de trein uit Parijs, welke tevens de lang verwachte „naszwagon" mede zal brengen. Ook Neurenberg biedt een troosteloze aanblik. Het is steeds hetzelfde liedje, uitgestorven straten en vernieling alom. Om half twee wordt de reis weer voortgezet en gebruiken we onze eerste maaltijd in de vreemde. Die eerste kennismaking valt ons niet mee, want de veelgeprezen restauratiewagen wordt nu schamper koolsoepwagen genoemd. Na het weinige binnen nog weiniger minuten te hebben weggewerkt, worden de „hutten" weer opgezocht en worden de kaarten weer ter hand genomen. Erg veel belangstelling hebben ze echter niet, want het prachtige en steeds wisselende landschap vraagt nu voortdurend onze aandacht. Laagvlakten, heuvel, bossen, snel stromende rivieren, wijngaarden etc. volgen elkaar in steeds snellere cadans op en wij Hollanders, laaglanders als wij zijn, kijken onze ogen uit. Bomen van 60 meter hoogte of waren het er maar twaalf meneer de penningmeester, zien we meer dan eens. Spoediger dan verwacht naderden we het Duitse grensplaatsje Schirnding, alwaar vanzelfsprekend weer paspoortcontrôle plaats vond en vijf minuten later zijn bij de Tsjechische grens, waar we het Tsjechische grensstation Chib binnenlopen. Hier maken we dan voor de eerste maal kennis met onze nieuwe gastheren in casu voorlopig de douane. Het valt allemaal erg mee, vooral als we vertellen dat we de Tsjechen voetballen komen leren. (Wie lacht daar?) Bovendien is de lorrenboemelaar van alle vuiltjes ontdaan. Na nog enkele formaliteiten vervuld te hebben, zoals deviezen (wat zijn die dingen toch belangrijk!) gaan we dan het land van Benesj, Masarijk, Smeterna en zovele andere grote mannen binnen.

Ook hier genieten we weer van het unieke landschap, vooral de tocht van Marianski Lazné tot Pilzen liet ons zien, waartoe de natuur in staat is. Wij keken onze ogen uit en men moet het zelf zien om een indruk te krijgen van de overweldigende schoonheid van de natuur hier. Diverse kleine plaatsen passeerden we met onuitsprekelijke namen en we maakten dus tevens kennis met de Tsjechische taal, waar we echter nog en ook in de toekomst geen sylabe van zouden begrijpen.

Om 8 uur 's avonds wordt de eerste grote Tsjechische stad, nl. Pilzen, bereikt en het einde van de lange reis komt in zicht, hoewel we op dat moment toch nog 2 uur sporen voor de boeg hebben. Wat is echter 2 uur als men al zes en twintig uur in de trein gezeten heeft. De vermoeidheid begint zich echter allengs te doen gelden en ook de baarden doen uitlooppogingen. Buiten is ook niets meer te zien, want de duisternis heeft zich weer meester gemaakt van het landschap. Zo naderden we dan het einddoel van onze eerste etappe, nl. Praag of Phaha, zoals de Tsjechen zeggen. Om tien uur is het einde daar, want we zien Praag in de verte liggen. Duizenden lichtjes geven haar omtrekken aan. Het is niet alleen een fantastische aanblik doch ook een verheugende, want het woord „naszen" doet veel opgeld. Geen wonder, want na zo'n lange reis lust men wel wat. Om precies tien uur stoomt ons trouwe paard (lees locomotief) het station van Praag binnen, de koffers worden bij elkaar gesleept en de voeten gaan voor de eerste maal op Tsjechische bodem. Nauwelijks is dit geschied, of de eerste kennismaking met onze Tsjechische sportvrienden vindt plaats. Hierna begeven we ons gezamenlijk per tram naar hotel Paris, waar we zullen logeren. Na nog wat „genast" te hebben worden de kooien opgezocht, want allen zijn danig vermoeid van de lange reis.

Dinsdag 14 April.

Op deze morgen is het hele gezelschap weer vroeg bijeen om „de Gouden Stad" met een bezoek te gaan vereren. Per autocar en voorzien van een gids gaan we op stap. De eerste aanlegplaats is het oudste plein van Praag, alwaar ook het Graf van de Onbekende Soldaat zich bevindt. Na een rit langs monumentale gebouwen belanden we in het Ghetto, alwaar de op een na oudste synagoge van Europa bezocht werd. (De oudste bevindt zich te Amsterdam). Van de synagoge naar het Joodse kerkhof was slechts een stap. In een zeer beperkte ruimte waren hier maar liefst 25.000 grafstenen verzameld. Dit kerkhof was eerst een dal, doch door de zeer vele graven, welke in de loop der eeuwen gemaakt waren, was dit dal langzamerhand in een heuvel veranderd. Hierna zouden we naar de Prager Burcht gaan. Om deze te bereiken moesten we over de beroemde Karlsbrüche. Op deze brug stonden we stil en we hadden een prachtig uitzicht over de rivier de Moldau. welke Praag in twee gedeelten splitst. Op deze brug staan prachtige beelden, welke allen bepaalde symbolen voorstellen. De Prager Burcht met de St. Vitus Kathedraal was de volgende plaats waarheen ons gezelschap zijn schreden richtte. Hier bevindt zich de verblijfplaats van de President en practisch alle parlementsgebouwen.

De Kathedraal is een wonder van middeleeuwse bouwkunst. In het jaar 900 werd met de bouw begonnen en eerst in 1400 was dit kolossale bouwwerk beëindigd. Prachtige gebrandschilderde ramen van beroemde meesters, beroemde schilderijen, kunstvoorwerpen van niet te schatten waarde, kamers waarvan de wanden belegd zijn met halfedelstenen. Dit alles maakte een machtige indruk op ons allen. Speciale vermelding verdient nog een geheel uit zilver (circa 2200 kg) vervaardigd beeld. (De aartsvader der kerk). Als laatste bezoek stond op het program een klooster van de capucijner orde. Ook hier weer hetzelfde schouwspel. Edelstenen, kunstvoorwerpen en schilderijen. De meest aandacht trok een juweel.

Hierin bevinden zich niet minder dan 6222 diamanten en onze penningmeester konden we slechts met de grootste moeite hier vandaan krijgen. 's Nachts in zijn droom hoorde zijn kamergenoot maar niets anders als: „Had ik maar slechts 22 diamanten, wat zouden we dan een tribunes kunnen bouwen! Daarna werd de terugreis aanvaard naar het hotel, alwaar geluncht werd en toen moesten we de Gouden Stad al weer vaarwel zeggen, want we moesten verder naar Brno. Een treinreis van 4½ uur. Ook nu weer ontrolden zich prachtige

(Vervolg op pag 4)

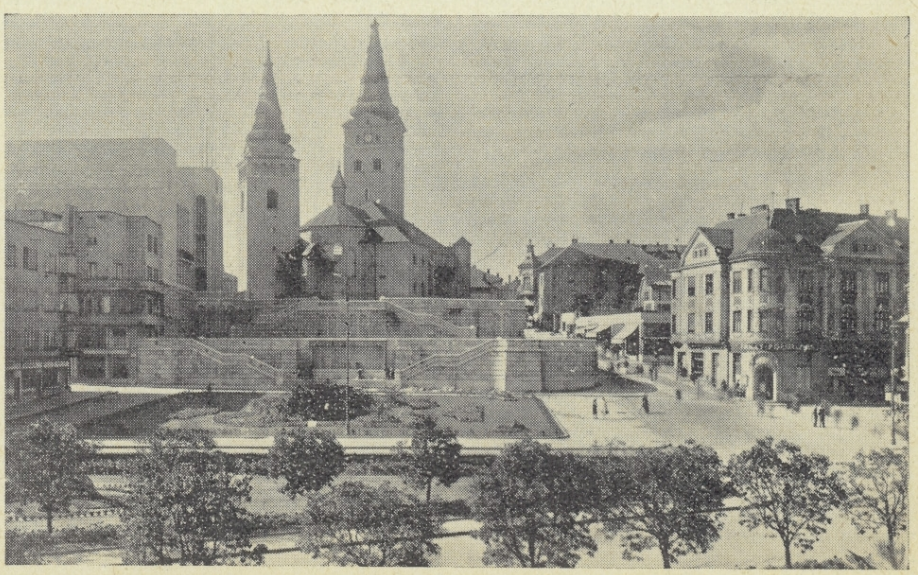

ZILINA ZOALS WIJ HET ZAGEN

De tour naar Tsjecho-Slowakije

(Vervolg van pag. 3)

panorama's voor onze oogen terwijl verder vermeldenswaard is dat we elf tunnels passeerden. Toen we een dezer tunnels uit waren misten twee bestuursleden plotseling twee pakjes cigaretten. Ondergetekenden wijzen echter bij voorbaat iedere schuld af. We vermoeden dan ook, dat men alleen bang was, dat zij te veel zouden roken. Om 6 uur aankomst te Brno. Ook hier was weer een deputatie aanwezig om ons te ontvangen. Buiten het station gekomen stond een bus klaar om ons naar het hotel te brengen. De chauffeur van deze bus bleek met zelfmoordplannen rond te lopen. Op zichzelf niet zo bezwaarlijk, doch dat hij ook ons gezelschap aan deze zelfmoordplannen op wilde offeren was minder sympathiek. Na een dodenrit door het hartje van Brno, waarbij het af en toe slechts haren scheelde of de bus was als een sardineblikje open gereten, werden we voor het hotel neergekwakt. Aan de uitnodiging om uit te stappen werd gaarne gevolg geven, ook al omdat enige heren zich wilden verschonen.
Na de kamerindeling „nassen" en nog eens „nassen". De avond werd op gepaste wijze doorgebracht en de meesten lagen vroeg in bed, want de andere dag stond de eerste wedstrijd op het programma.

Woensdag 14 April. De dag van de eerste wedstrijd.
's Ochtends vond de eerste kennismaking plaats met de Tsjechische velden, welke lang niet meeviel. In plaats van onze sappige groene velden **koolas.** Een vreemde gewaarwording voor ons Hollanders. Op het koolasveld werd een lichte training gehouden om ons fit te maken en enigszins gewend te doen geraken aan het veld. Na de training togen allen naar het stadhuis, alwaar we officieel door de Burgervader werden ontvangen. Na vriendelijke speeches over en weer en de gebruikelijke toast op de vriendschap tussen beide landen, werd nog een stukje genasst, waarna het stadhuis bezichtigd werd en als slot het hele gezelschap + Burgemeester op de gevoelige plaat werd vastgelegd. Daarna per autobus naar het Militair Museum. Hier herleefden we weer even de bezettingstijd. Gaskamers, executieplaatsen, martelwerktuigen, etc. herinnerden ons weer aan het „Herrenvolk". Allen waren blij weer uit deze sombere omgeving te kunnen verdwijnen. Weer in het hotel aangekomen werd besloten de middag in zoete rust door te brengen, terwijl alleen de trainer deze rust niet gegund werd want door massage werden de spieren van de heren op peil gebracht. Om 5 uur vond de wedstrijd tegen het stedelijk elftal van Brno plaats. Het verslag vindt U elders in dit blad. Na het eten gingen allen naar een Tsjechische bioscoop, waar een Amerikaanse kleurenfilm gedraaid werd, welke alleszins de moeite waard was. Na nog een wandeling door het nachtelijk duister van Brno werden de bedden weer opgezocht en na gedane arbeid was het goed rusten.

Donderdag 15 April.
De andere morgen werden de winkels van Brno leeg geplunderd, want de A.D.O.-ers voelden zich verplicht voor hun achtergebleven verwanten een aandenken mede te brengen. Dat uiteindelijk een wagen van van Gend & Loos noodzakelijk bleek om alle presentjes (ahum) te vervoeren, was minder een gevolg van de verkoopkracht der Tsjechische winkeljuffies, dan wel van de angst der getrouwde A.D.O.'ers om met lege handen thuis te komen. Zelfs signaleerden we iemand welke een gros aardappelschilmesjes inkocht, welke het vermoeden wettigde, dat hij een patat-frites winkeltje wilde beginnen. Ons werd echter verteld, dat deze zaak dan met groot verlies zou werken, daar hij zelf de beste afnemer zou zijn. Ook serviesgoed vond veel aftrek en vooral een kaalhoofdig persoon interesseerde zich sterk voor dit artikel. Mogelijk vindt in de toekomst hier een sterke gezinsvermeerdering plaats. Men kan hem dus zijn standpunt „safety first" niet betwisten. Na de maaltijd volgde een rondrit door de prachtige omstreken van Brünn met als besluit een bezoek aan het Makotschamassief. Dit is een bergmassief met druipsteengrotten, ongeveer in de geest van de Grot van Han. De grillige vormen der druipsteenpieken, die zowel opwaarts als benedenwaarts groeien, boden een fantastische aanblik. De klap op de vuurpijl was echter een open plek in het bergmassief vanwaar men een verrukkelijk uitzicht had, zowel bovenals benedenwaarts. Een soort gondelvaart over de Punktaflusa besloot dit bezoek. In platgeboomde vaartuigen, door hel verlichte gangen met diepten van veertig tot zestig meter, ging het wederom het daglicht tegemoet. Hierna werd nog een bezoek gebracht aan het huis van de sympathieke voorzitter van Kralovo Pole, de heer Tomatokova, die gezorgd had dat we de inwendige mens konden versterken. Het was af en het toonde de gastvrijheid van hem en zijn vrouw op duidelijke wijze. Trouwens gedurende verdere reis heeft hij al het mogelijke gedaan om het ons naar de zin te maken en ook vanaf deze plaats willen we hem nog gaarne onze hartelijke dank betuigen. Van het huis van de voorzitter in een ruk naar de trein, waar we prima gereserveerde plaatsen hadden en op naar Ostrawa, de eerste industriestad van Tsjecho-Slowakije. Om 8 uur aankomst te Ostrawa. Ook hier weer een commissie van ontvangst en auto's om ons naar het hotel te vervoeren. De organisatie was wel perfect. Des avonds werd afgesproken vroeg naar bed te gaan, want de andere dag wachtte ons de zeer zware strijd tegen Sleskia Ostrawa. Aan die afspraak hebben zich allen gehouden, zij het dat sommigen meer in een „Weinstube" zagen.

Vrijdag 16 April.
Wederom ontvangst ten stadhuize. Ook nu weer vriendelijke woorden over en weer, waarbij aan onze vereniging een album werd aangeboden waarin de geschiedenis van de stad Ostrawa stond vermeld. De toren van het stadhuis, welke maar liefst 80 meter hoog was, werd beklommen (met de lift). We hadden vanaf deze hoogte een magnifiek uitzicht over deze enorme industriestad. Het kolengruis proefde men zelfs. Ostrawa ligt vlak bij de Poolse grens en is een der vuilste steden van Europa, daar de lucht steeds bezwangerd is met kleine roetdeeltjes. De tijd, die we voor het middagmaal over hielden werd besteed om nog enige inkopen te doen, vooral Neut weerde zich dapper. Jammer genoeg waren er hier geen aardappelschilmesjes te koop, doch hier wel slagersmessen. 's Middags was het weer rusten geblazen en de lucht van Ben Tap's massage-olie vierde hoogtij op gangen en kamers.
Om 5 uur begon de befaamd geworden

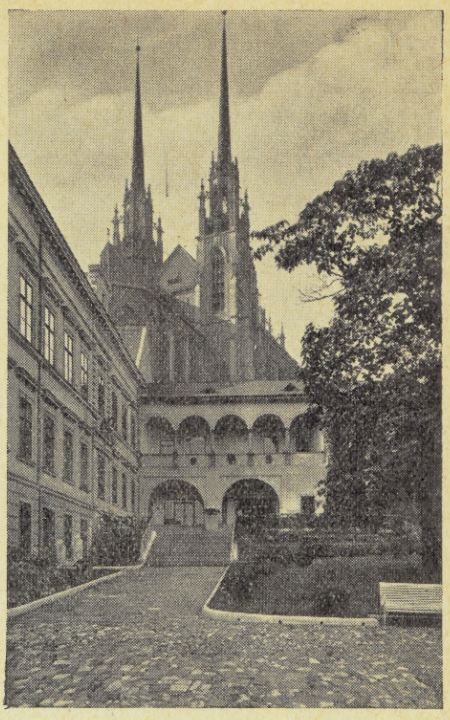

BNRO, KERK EN MUSEUM

wedstrijd tegen Slestia Ostrawa (verslag zie elders). Na de wedstrijd werd er in het hotel „genasst" en daarna togen we naar het clubgebouw van onze gastheren om, zoals Hildebrand het uitdrukte, een gezellig avondje te passeren. Nu, dit is is het geworden. Het was wat je noemt Wein, Weib und Gesang. Ook viel er weer het nodige te nassen en onze jongens bleken ook op dit gebied geen beginnelingen. In een genoeglijke stemming werd tegen het middernachtelijk uur van onze vriendelijke en gastvrije gastheren afscheid genomen. Het was een avond geweest om niet gauw te vergeten en dat allen doodvermoeid in hun koffer rolden was licht te begrijpen.

Zaterdag 17 April.
Weer inkopen en het lastig vallen van aardige winkeljuffies. Het woord Melacek werd te pas en te onpas gebruikt. (Ned. vert. Melacek, lieveling, red.) Zelfs door getrouwde en verloofde voetballers (foei, red.). Spoedig was daarop het uur van vertrek aangebroken en de tram waarmede de reis naar het station gemaakt werd leek wel een opslagplaats van pakketpost. Bij de trein gekomen bleek ook nog iemand de sleutel van zijn kamer in zijn jas te hebben bewaard? Mogelijk had hij nog een afspraakje met een of ander kamermeisje. (Een slechte smaak, knaapje, red.)
In de trein was alles weer perfect geregeld. Het woordje zadân (vert. besproken) hield alle Tsjechen op een afstand. We naderden nu meer en meer het hooggebergte en opnieuw genoten we van het schitterende uitzicht. Om half vijf werd Zilina, de plaats welke we een bezoek zouden brengen, bereikt. Zilina is een plaatsje van 20.000 inwoners en ligt aan de voet van het Tatra-gebergte, behorende tot de beneden Karpaten. Men ziet de eeuwige sneeuw op de bergen liggen, hetgeen voor ons Hollanders ook weer wat nieuws is. Na een verkenningstocht in het stadje verzamelden allen zich aan het diner, dat men zich weer goed liet smaken. 's Avonds werd met de

Belangrijk bericht

VOOR ONZE ADO-DONATEURS!!

Alhoewel het in verband met de geringe toewijzing van kaarten voor internationale wedstrijden onmogelijk is regelmatig aan aanvragen van donateurs te voldoen, wil het bestuur toch trachten aan de reeds dikwijls geuite wensen van deze A.D.O.-vrienden te voldoen.

Daartoe zullen voor de wedstrijd

HOLLAND—ZWEDEN, 9 JUNI

en voor

DE OLYMPISCHE DAG, 20 JUNI

een zij het dan ook bescheiden aantal kaarten onder de gegadigden worden verloot.

Aanvragen dienen daarvoor **uitsluitend op briefkaart** en uiterlijk 10 Mei a.s. ingezonden te worden aan het secretariaat Vierhoutenstraat 115, Den Haag. De gelukkigen ontvangen uiterlijk twee weken voor de wedstrijd nader bericht.

Het bestuur vertrouwt op deze wijze onze trouwe aanhangers enigszins tevreden te stellen en hoopt dat bovenstaand bericht, dat helaas niet een royale toewijzing kan bevatten, U allen welkom zal zijn.

HET BESTUUR.

DE STRIJD OM DE BEKER.

H.B.S.—A.D.O. 0—6.

Een ongekende score.

Wat ons elftal dit jaar in productiviteit is tekort geschoten, werd nu in deze wedstrijd ingehaald. Twee factoren waren hier mede oorzaak van, in de eerste plaats het verregaand onvoldoende dekken bij H.B.S. en dan niet in de laatste plaats het goede spel van onze voorhoede. Bij de harde wind werd de bal voortdurend langs de grond gespeeld, waarbij goed werd geplaatst naar de vrijstaande man.

Reeds in de eerste helft, tegen de harde wind in, leverde dit twee doelpunten op, de eerste uit een scrimmage door Kortekaas gescoord en de tweede van de voet van van Beek na een zeer goede aanval.

In de tweede helft werden de buitenspelers nog meer in de aanval betrokken en regelmatig werd de stand tot 6—0 opgevoerd. Steeds werd de H.B.S.-defensie voor moeilijkheden geplaatst en mochten zij al eens tot een tegenaanval komen, dan leverde dit voor onze verdediging, waarin Kok zich als invaller-doelverdediger ook goed weerde, geen moeilijkheden op. De doelpunten in deze periode gescoord, kwamen van Timmermans (2 X), van Beek en van Kampen.

(Vervolg van pag. 4)

hele ploeg een bezoek gebracht aan een cabaret, waarbij een van onze voorhoedespelers zich onderscheidde door 50 kronen met een weddenschap te winnen, door met een balalaika danseres een wilde dans uit te voeren. Om half elf echter moesten we deze gezellige omgeving verlaten, daar we wederom een zware voetbalwedstrijd in het vooruitzicht hadden. Om 11 uur lagen dan ook alle spelers te bed en in zoete rust gedompeld.

Zondag 18 April.

Een prachtige lentedag. Allereerst werd een bezoek gebracht aan het sportstadion. Wat een verschil met hier in Den Haag. Daar een prachtig stadion met allerlei sportvelden, tennisbanen, een zwembad, een ijshockeybaan, een bokshal, hotel, etc. Wij Hagenaars konden onze ogen haast niet geloven. Zowaar was hier een grasveld en we zouden dus voor de eerste maal in Tsjecho-Slowakije op een grasveld spelen, dat echter nog harder was dan het koolasveld. Hierna weer het bekende programma, eten, rusten en masseren en vervolgens de wedstrijd. (Zie verslag elders in dit blad). Na de wedstrijd had een banket plaats, waaraan ook de Burgemeester van Zilina deelnam. Opnieuw de gebruikelijke speeches en eredronk. Tot slot nog een gezellig samenzijn, waarbij diverse Hollandse liederen gekweeld werden, zoals Cheerio en Ik hou van Holland, welke liederen door onze gastheren op hoge prijs gesteld werden. Na een hartelijk afscheid van onze vrienden te hebben genomen (vooral van onze reisgeleiders, de heer en mevr. Tomaskova), werd de terugreis aanvaard. Om kwart voor elf vertrokken we uit Zilina en de andere morgen om half acht bereikten we opnieuw Praag.

Van deze reis valt alleen te vermelden dat het liedje „Slaap kindje, slaap", hier het meest gezongen werd. Na nog een laatste ontbijt in Praag gingen we naar het kantoor der Luchtvaartmaatschappij, waar nog enkele formaliteiten vervuld moesten worden alvorens kon worden plaats genomen in de bus welke ons naar het vliegveld Rozijn zou brengen. Toen deze vervuld waren op weg met de bus en opnieuw ging het door Praag. We kregen nog een laatste blik op deze schone stad en toen bereikten we het vliegveld. Hier weer douane, waarbij vooral de serviesmensen het hard te verduren hadden en hierbij kwam nog de beklemmende vrees voor het onbekende (de vliegtocht) iets wat we tegemoet gingen. Diverse heren hadden dan ook knap rode oortjes en van de toiletten werd een druk gebruik gemaakt. Opwekkende verhalen over vliegtuigrampen, leerling-piloten, roerklampen die vastzaten, massagraven, e.d. deden de ronde. Eén voelde plotseling veel voor een lift met van Gend & Loos (zeker vanwege het servies, red.), terwijl een ander een allergezelligste droom had. Enfin, wij behoeven dit niet verder te verduidelijken. Echter, toen het vliegtuig om 11 uur precies de lucht inging waren alle lafaards in het toestel, hoewel sommigen met akelig vertrokken gelaat. Het zien van de stewardes echter bracht de gezichten weer in een enigszins normale stand. De lang verwachte vliegtocht was dus aangevangen en toen men zag, dat de roerklampen los zaten, de piloot geen leerling was en ook de vleugels goed vast zaten, kreeg men weer praats. Men genoot van de onder hen liggende panorama's, welke men vanaf 2400 meter hoogte onder zich zag liggen. Over Frankfurt bereikten men Keulen en eerst nu kon men de enorme verwoestingen zien welke aangericht zijn. Via Nijmegen, Arnhem en Utrecht bereikte men om even twee uur Schiphol, waar de piloot ondanks de droom het toestel rustig op de grond zette. Er dient nog vermeld te worden, dat in het vliegtuig ook nog genasst werd (hoe kan het ook anders?) Een smakelijk lunchpakket werd door de stewardes aan ons ieder uitgedeeld en we lieten het ons goed smaken ondanks de hoogte. Na voor de laatste maal gecontroleerd te zijn, welke contrôle behalve het verlies van enkele guldens invoerrechten goed afliep, stond de K.L.M.-bus klaar welke ons gezelschap naar Den Haag zou brengen. Ook dit laatste ritje verliep zonder ongelukken en om 3 uur waren we weer op de plaats van bestemming., nl. **het dierbare Haagje.**

Een heerlijke vacantieweek lag achter ons en vanaf deze plaats weten wij zeker de tolk te zijn van alle deelnemers aan deze toer om

1e. het Tsjechische volk dank te zeggen voor het gastvrij onthaal en de vriendschap welke wij in hun prachtig land hebben ontvangen.

2e. Het bestuur van A.D.O. eveneens te danken voor het initiatief, hetwelk zij door het organiseren van deze toer genomen hebben en die ons deelnemers aan deze toer een week bezorgd hebben welke nog lang in onze herinnering zal blijven voortleven.

Wij hopen dat ook in het komende jaar weer een dergelijke toer georganiseerd kan worden, want niet alleen de vrienschap tussen de spelers onderling wordt verstevigd, doch ook de prestaties zullen zich ongetwijfeld in stijgende lijn bewegen.

Spelers van het 1e, laten we dit tonen in de nog komende bekerwedstrijden en in het nieuwe seizoen.

EHA en A. M.

NEEM KOLEN VAN SMIT

FREDERIKSTRAAT 99

Telefoon 114617

Wordt lid van ons spaarfonds

VOOR HET VOETLICHT. (8)

*

*

*

GEORGE VOGEL

Wij keren terug naar het verleden en verplaatsen ons naar het jaar 1929. Daar op onze velden in het Zuiderpark zien wij een Rebellenclub met een echte Sjors als voorzitter aan het werk. De vergelijking met het ons alleen zo bekende verhaal is volmaakt; zelfs de attributen — de kuitkousen, de wilde haren, het clubhuis en de grote hoed van Sjors — ontbreken niet. Voorzitter Sjors heeft weer nieuwe plannen gesmeed en deze worden hier uitgevoerd. De club speelt voetbal en richt zich naar de bevelen van haar voorzitter, die zijn wil aan de leden oplegt en bij de uitvoering van zijn plannen geen tegenspraak dult. Als het spel uit is trekken de leden naar hun clubhuis en daar zitten zij rond hun voorzitter, die alweer nieuwe plannen voor de volgende keer heeft, plannen waarin de leden ook dan als vanzelfsprekend zullen volgen, omdat zij Sjors de Voorzitter blindeling als hun leider erkennen. Sjors, voorzitter van de Rebellenclub .....

Wij verplaatsen ons naar de jaren 1941—1943. Het stampvolle A.D.O.-terrein ziet het spel van een kampioenseftal, dat voetbal speelt tot in de perfectie, dat getuigenis aflegt van een grote homogeniteit, van technische vaardigheid en van de wil en het vermogen om iedere tegenstander te overwinnen. Wij blikken naar de tribune en zien daar een glunderende Sjors, die met grote voldoening de verrichtingen van het elftal volgt: zijn elftal, zijn Rebellenclub, wier voorzitter hij zovele jaren was en die thans de vruchten plukt van de door hem gesmede plannen, waarin zijn leden hem zo nauwgezet hadden gevolgd.

Wanneer wij dit brokje A.D.O.-geschiedenis aanhalen en dit illustreren met bovenstaand voorbeeld, wel dan kàn het niet anders of het is George Vogel die wij hier bedoelen. G. Vogel, de lampen van ons voetlicht branden fel op wanneer zij deze persoonlijkheid moeten belichten en terecht, want verschillende A.D.O.-verwanten hebben zij reeds voor het voetlicht zien treden en zullen zij nog zien verschijnen, doch weinigen zullen er daarbij zijn van het formaat, van de werkkracht en van de A.D.O.-gezindheid als deze steunpilaar in de ware zin des woords. Is er in onze vereniging wel één persoon te noemen wiens hart zo warm voor A.D.O. klopt, wiens activiteit zich zo heeft ontplooid en die zo daadwerkelijk heeft gebouwd aan ons A.D.O.-huis en die zich zo intens in de clubbelangen heeft verdiept?

Twee merkwaardige omstandigheden springen in het oog wanneer wij de loopbaan van de heer Vogel als A.D.O.-man beschouwen. In de eerste plaats wel het feit, dat hij niet van jongs af A.D.O.-volgeling is geweest en in de tweede plaats dat hijzelf nimmer heeft gevoetbald.

Het was nl. in 1923 toen de heer Vogel reeds de leeftijd van 44 jaar had bereikt, dat hij zich schaarde in de rij van A.D.O.-aanhangers, daartoe gestimuleerd door zijn grote aanhankelijkheid voor het volksvoetbal, waarvoor hij een grote toekomst zag weggelegd en welke hij zich voorstelde bij het toen reeds in de volle belangstelling staande A.D.O. te kunnen zien verwezenlijkt.

Het voetballen liet hij toenmaals over aan zijn broer Albert, de populaire stoommachine van ons eerste elftal uit de tijd van de promotie naar de eerste klas, en later waren het vele andere Vogeltjes die het voetbalmanco van George op ondubbelzinnige wijze aanvulden.

Doch wat George Vogel ons onthield aan daadwerkelijk voetbalspel, vergoedde hij dubbel en dwars door zijn overige prestaties voor onze vereniging. Trouwens, het zal bij niemand onzer opkomen te beweren, dat de heer Vogel, omdat hij zelf het voetbalspel niet heeft beoefend, niet van voetbal op de hoogte is. Integendeel, kenners van het voetbalspel als hij zijn er zeer weinigen en het bewijs daarvoor heeft hij in de loop der jaren wel onomstotelijk geleverd. Want ondanks zijn gemis aan practische ervaring binnen de krijtlijnen, heeft de heer Vogel op velen een grote voorsprong. Hij toch is bovenal een kenner van voetbalspelers, een psycholoog en een paedagoog, die aanvoelt welke spelers voetballers zijn die ook het geestelijk overzicht op de spelers had om hen tot werkelijke voetballers te vormen, een gave, die helaas vele, te veel, elftalleiders en elftalcommissie-leden missen om hen tot werkelijke autoriteit op dit gebied te maken.

Het is schier bovenmenselijk wat George Vogel voor ons A.D.O. heeft gedaan. Dit alles te memoreren zou een hele A.D.O.-Post ruimschoots vullen en wij moeten derhalve volstaan met het vluchtig aanstippen van zijn prestaties, waarbij wij er zeker van zijn er nog zeer veel onvermeld te laten, die op zichzelf reeds ruim voldoende zouden zijn om een onzer tot lid van verdienste te stempelen.

Organisator als de heer Vogel bij uitstek is, heeft hij reeds kort na zijn intreden in de A.D.O.-gelederen de supportersvereniging „Rood-Groen" gesticht. Wij mogen gerust constateren, — zonder daarbij iets aan de activiteit van het bestuur der tegenwoordige supportersvereniging af te doen — dat de moeilijkheden die toenmaals moesten worden overwonnen een veelvoud vormen van de huidige. Het zal onze V.V.A. van thans misschien jaloers maken te weten, dat het ook toen voorkwam dat A.D.O. met een 1800 supporters naar een uitwedstrijd trok, doch hun mogelijke afgunst zal snel afnemen wanneer zij daarbij weten, dat de kaartverkoop aan deze massa op een enkele dag moest worden afgewerkt door een enkel persoon die hieronder zijn schouders had gezet en — het kan haast niet anders — die persoon was natuurlijk de heer Vogel. Hetgeen hij voor deze supportersvereniging heeft gedaan en bereikt met middelen welke thans niet toereikend zouden worden geacht om ook maar het minste te ondernemen, culmineerde wel in de organisatie van — de oudere leden zal deze dag nog vers in het geheugen liggen — het inhalen van het eerste elftal bij de promotie naar de eerste klas, de rijtoer van toen, de optocht met muziek door de stad, de grootse huldiging. Wij zullen het de lezers besparen hier de moeilijkheden te vermelden waarmede de heer Vogel bij deze organisatie te kampen heeft gehad. Degenen die deze feestelijkheden hebben meegemaakt, erkennen volmondig, dat George Vogel zijn sporen op organisatorisch gebied toen zeker ruimschoots heeft verdiend.

Neen, het is zeker niet aan hem te wijten geweest dat deze supportersvereniging later ten gronde is gegaan. Hijzelf toch was inmiddels reeds met een andere belangrijke taak belast, waaraan hij dermate gebonden was, dat hij nauwelijks de nodige rust kon nemen, laat staan zich nog kon wijden aan de zorgen voor de supportersvereniging.

Het dwingt ons allen respect af, dat de heer Vogel in 1929 op 50-jarige leeftijd nog bereid bleek de leiding van de adspiranten op zich te nemen, zich daarbij stellend voor een taak, welke wij ons thans, nu wij eenmaal beschikken over een keur van adspiranten, eenvoudig niet meer kunnen indenken. Inderdaad. A.D.O. beschikte toentertijd over een adspirantenelftal dat behoorlijke prestaties leverde, doch daarmede was het ook uit. Er waren daarnaast nog een drietal andere adspirant-elftallen, doch de capaciteiten daarvan waren verre van imposant. Het adspirantenwezen was — hoe is het mogelijk zeggen wij nu — in feite tot het moment dat de heer Vogel zich met de leiding daarvan belaste, een stiefkind van de vereniging, hetwelk werd geduld, och, omdat die jongens ook wel graag een partijtje voetbalden, doch waarvan het nut en de bruikbaarheid voor de vereniging niet eens werd beseft. De adspiranten-rommel slingerde er maar zo'n beetje bij.

Het is de buitengewone verdienste van de heer Vogel geweest, dat hij de organisatie van de adspiranten-afdelingen heeft gezien als de eerste vereiste, de levensader voor de toekomst en deze organisatie heeft aangevat op een wijze als zeker niemand hem ooit zal kunnen verbeteren. Bergen zijn het die hij daarbij heeft moeten verzetten en het vechten tegen de spreekwoordelijke Bierkade was slechts een kleine schermutseling vergeleken bij de moeilijkheden die hij heeft moeten overwinnen om zijn inzichten bij anderen ingang te doen vinden.

Doch met inzet van alle krachten heeft hij zich aan zijn taak gewijd, zich daarbij alle genoegens ontzeggend, dag in dag uit levend voor het door hem gestelde doel: A.D.O. een onderbouw van spelersmateriaal te verschaffen waaruit de spelers voor de toekomst konden worden geput. Streng, hard, onverbiddelijk was hij, ja zelfs gevreesd heeft hij zich moeten maken in de tien jaren, dat hij zich voor zijn doel heeft ingezet. Tien jaren van regeren, van opbouw, van zich links en rechts bij anderen oriënteren, vechten, laveren met de schier onbestuurbare jeugd. Tien jaren van moeilijkheden, maar ook evenzoveel jaren van vreugde bij het stap voor stap zien naderen van het gestelde doel. Vreugde b.v. bij het behalen van het kampioenschap door zeven van de acht adspirantenelftallen in het jaar dat A.D.O. 30 jaar bestond, waarbij het achtste elftal „slechts" de tweede plaats bereikte. En het resultaat van deze tien jaren?

(Vervolg op pag. 7)

KLANKEN UIT INDONESIE

Een Indië-reis per Constellation.

Waarde Sportvrienden,

Deze keer wil ik U eens iets vertellen van het reizen per vliegtuig, we zullen hiervoor de langste K.L.M.-route uitzoeken en wel de reis van Amsterdam naar Batavia, ik zal proberen dit U, bekeken van het standpunt van passagier, zo uitgebreid mogelijk te beschrijven.

U begrijpt, dat er voor zo'n reis door zoveel landen heel wat formaliteiten, medische papieren, visa, diverse inentingen enz. nodig zijn, maar als dat alles achter de rug is, na veel geloop en nog veel meer wachten, is eindelijk het moment daar, dat de passagier de grote „Conny" binnenstapt, op de trap nog even een laatst vaarwel naar familie en verwanten toewuift en dan heeft de reis een aanvang genomen, voor velen het onbekende tegemoet, remblokken weg, voor vrij, contact, daar gaat-ie dan!

Zodra zijn we „airborne" of de steward en stewardes komen in actie om de passagier op gemak te stellen met een praatje en aldra worden tijdschriften en courant verstrekt, dat draagt er veel toe bij, om de passagier, die zijn eerste lucht-reis maakt en nog een beetje weeïg gevoel in zijn maag heeft van het afscheid, voor te stellen, alsof vliegen eigenlijk de gewoonste zaak van de wereld is.

's Avonds wordt Caïro bereikt, waar overnacht wordt in een zeer groot luxueus hotel, prachtig gelegen aan de rand van de stal, nl. het Heliopolis-hotel, waar we een briefje toegestopt krijgen, waarin staat, dat we 's nacht om 3 uur weer moeten starten, dus dat wordt vroeg opstaan.

En nu de eerste kennismaking met het mystieke Oosten, na het Egyptische woestijnzand met een flink bad uit onze oren gespoeld te hebben en onze Europese kleren voor meer passende tropen-kleding verwisseld te hebben, gaan we „shoppen". De winkelstraten zijn overdadig geïllumineerd en het lawaai is niet van de lucht, de winkels zijn allemaal open, deuren of ramen zijn er niet te bekennen, voor elke winkel zendt een loud-speaker schreeuwerige en schelle muziek à la Arabische stijl de wereld in en die loud-speaker staat nu niet wat je noemt zachtjes. Temidden van al dat lawaai zitten de Egyptenaren, rode fez op hun hoofd, onverstoorbaar te genieten van hun waterpijpen en dit ziende valt het contrast tussen vrede en rust wel heel erg op naast de bedrijvigheid en het gejacht rondom hen.

Honderden taxi's doorkruisen de stad en wat niet rijdt, staat geparkeerd in het midden van de straat, keurig netjes achter elkaar, zonder dat er een politieman hinderlijke opstoppingen hoeft te voorkomen.

Het is opvallend hoe weinig vrouwen men op straat ziet en als die er zijn, zijn ze meestal zwaar gesluierd. Europese dames hebben altijd een escorte, want kidnappen schijnt nogal eens voor te komen.

En dan de schoenpoetsertjes, de plaag van de straat, geen twee stappen kan je doen of er ligt zo'n knaap voor je voeten, schreeuwt „Shoe-shine Sir!" en geeft tegelijkertijd een lik met een kwast over de schoen, waar ze nou niet bepaald netter door worden. Als je schoenen dan weer glimmen als een spiegel en je de boy een piaster wilt geven, ontstaat er zowat een complete oorlog, want dat is mijnheer niet genoeg naar zijn zin, meestal maak je dan korte metten, maar wee de vreemdeling die even alleen uit is gegaan, in een minimum van tijd staan er zo'n twintig van die knapen om je heen te dringen en het enige wat er op zit, is betalen, en hernieuwde weigering kon wel eens heel onaangename gevolgen hebben, want met die schoenenkwastjes kunnen ze een aardig schilderij van je maken.

Als de inkopen gedaan zijn en we onze Engelse pondjes netjes geruild hebben tegen mooie leren tassen en Simon Aerts-sigaretten, zoeken we gauw ons bed op, want morgen is er weer een dag.

De volgende avond in Karachi logeren we in het vliegveld-hotel en het enige vermeldenswaardige hier is de altijd weer „gasachtige" ontvangst op het vliegveld, want zodra gaat de deur open of een wolk van D.D.T.-gas wordt de cabine ingespoten en de passagiers stappen hoestend en proestend uit. De bemanning weet het al van vorige keren en wij blijven dan ook rustig 5 minuutjes langer in de cockpit tot het „gordijn" een beetje is weggetrokken.

De volgende morgen starten we weer vroeg, de stemming aan boord is opperbest, in de middag krijgt iedere passagier zijn borrel met garnituur en plotseling speelt de radio in de cabine het Wilhelmus en daarop horen we de vertrouwde stem van Aad van Leeuwen, die d.m.v. de 6 loud-speakers in de cabine ook ons laat meegenieten van de voetbalwedstrijd België—Holland. Onnodig te zeggen wat een leuke sensatie dat was toen we daar ergens hoog in de lucht boven Brits-Indië zaten.

Na Bangkok was Singapore aan de beurt, dit traject werd grotendeels 's nachts gevlogen en ook in het vliegtuig heerst nachtelijke rust en terwijl ieder lag te slapen werd voorin hard gewerkt om de passagiers veilig op hun plaats van bestemming te brengen. De nachtelijke stilte werd alleen verstoord door het monotone gezoem van de vier machtige motoren.

In Singapore werd 's morgens ontbeten en daarna ging het direct door naar ons einddoel Batavia, waar we om één uur, precies op schema-tijd landden en de ontvangst van de passagiers tot in de puntjes verzorgd was. Onnodig te zeggen dat iedereen, èn passagiers èn bemanning, blij waren weer op de grond te zijn om eens behoorlijk te kunnen uitrusten, want zo'n reisje gaat in je benen zitten en een beetje vermoeiend is het toch wel.

C. C. VAN STAADEN.

Vervolg pag. 8

VOOR HET VOETLICHT (verv.)

Toen de heer Vogel op 60-jarige leeftijd het leiderschap van de adspiranten-afdeling overdroeg aan jongere krachten, kon A.D.O. bogen op het bezit van een adspirantenorganisatie met acht elftallen alom in den lande om hun prestaties erkend en gerespecteerd, kon A.D.O. putten uit een arsenaal van technisch vrijwel volmaakte spelers, over een uit die adspiranten voortgekomen eerste elftal dat op de drempel stond van een reeks van kampioensjaren.

Als er iemand is geweest die bij het behalen van het eerste kampioenschap de lof werkelijk verdiende die hem werd toegezwaaid, dan is het wel de grondlegger van dit elftal, de heer Vogel geweest.

Och, hij zelf vraagt geen dank voor het onvergetelijke werk dat hij voor A.D.O. deed. Hij heeft deze al lang ontvangen in de vorm van het genoegen dat hij beleefde bij het aanschouwen van de prestaties van het eerste elftal, stuk voor stuk spelers uit zijn leerschool. Hij toont ons een ontelbaar aantal foto's waarop jongenssmoeltjes voorkomen van spelers wier naam en faam ver buiten onze vereniging ieder voetballiefhebber welluidend in de oren klinkt. Zijn leerschool! En het wordt ons duidelijk welk een diepe vreugde deze George Vogel van zijn werk beleeft.

Pionierswerk heeft de heer Vogel verricht, niet alleen voor A.D.O. doch voor de voetbalsport in het algemeen. Wij noemen slechts de training van adspiranten, het toepassen van selectie bij de toelating van leden, het instellen van pupillen-afdelingen, het vestigen van contact met de ouders van adspiranten, het aanstellen van elftalleiders, het Kerstfeest voor adspiranten, trips voor adspiranten en uitwisseling van adspirantenelftallen met huisvesting bij pleegouders. Wij noemen hier slechts willekeurig enige punten welke thans algemeen gelden, ja sommige zelfs bondsvoorschrift zijn, waarvan de heer Vogel de grondlegger was, zichzelf daardoor stempelend tot een figuur van erkende autoriteit op voetbalgebied, doch A.D.O. daarbij plaatsend op het voetstuk van de algemeen erkende en om haar initiatief gerespecteerde vereniging.

Wij zouden kunnen doorgaan met de opsomming van de heer Vogel's verdiensten voor de vereniging, zijn lidmaatschap van het bestuur, van de elftalcommissie, van de zuiveringscommissie voor de sport, van ontelbare organisatiecommissies, doch wij kunnen hier in kort bestek nu eenmaal niet alles vermelden.

Nog steeds is de thans 69-jarige heer Vogel actief aan A.D.O. gebonden en draagt hij door het incasseren van de contributies en donaties in belangrijke mate bij tot de financieel gezonde toestand waarin A.D.O. zich mag verheugen. Het is ons A.D.O.-Postmensen een vreugde de heer George Vogel hier als lichtend voorbeeld voor de A.D.O.-aanhangers voor het voetlicht te kunnen brengen.

Het behoeft nauwelijks betoog dat de heer Vogel lid van verdienste onzer vereniging is. Dit is slechts een kleine afspiegeling van hetgeen hij voor onze vereniging heeft gedaan. De hem toekomende beloning voor zijn diensten aan A.D.O. verleend is niet door een bepaalde graad van lidmaatschap uit te drukken.

De waarde waarop wij het werken van de heer Vogel voor ons A.D.O. schatten menen wij het beste tot uitdrukking te brengen, en wij geloven ook dat de heer Vogel met deze waardering zich meer dan met welke andere ook bevredigd zal voelen, wanneer wij ons aansluiten bij de woorden waaruit zoveel waardering voor de heer Vogel's werk spreekt, en door zijn leerling, onze helaas zo vroeg verscheiden eminente Ely de Heer enige maanden voor zijn overlijden geuit: „Mijnheer Vogel, de prettigste tijd die ik heb meegemaakt was toch in de jaren dat ik adspirant was!"

A. K.

DE LAATSTE CLUBAVOND

Om aan de traditionele sluiting van de clubavonden, de avond dat aan de diverse deelnemers de door hun verdiende prijzen worden uitgereikt, een feestelijk, althans een wat bijzonder karakter te geven, had onze volijverige clubavondcommissie de prof biljarter, de heer v. Delft, uitgenodigd om onze leden en speciaal onze „liefhebberleden" eens te laten zien hoe of biljart eigenlijk gespeeld kan worden. En met succes!

Want telkens klonken, wel gedempd, maar toch haast niet te onderdrukken kreten van bewondering als de heer v. Delft de uit elkaar gespeelde ballen in één, hoogstens twee stoten, weer netjes bij elkaar bracht en dan „tikkie-tak" even een serietje bij elkaar stootte. De heer v. Delft speelde 500 car. cadre, welk aantal hij vol maakte in 24 beurten met als hoogste serie 76 car, dus met een moyenne van 20.83! Het tegenspel van ons lid de heer Godderfroy Sr., welke 150 car. libre moest maken, was van dien aard, dat er in de gehele wedstrijd een kans om te winnen zat, waardoor de heer v. Delft als het ware gedwongen werd om z'n beste spel te spelen. Vooral de voor zijn doen keurig bijeen gestote serie van 29 car. werd beloond met een verdiend applausje.

Het eindresultaat was, dat Goddefroy 108 car. scoorde, ook in 24 beurten, hoogste serie 29, dus met het prachtige moyenne van precies 4.50. Te „verslaan" is zo'n partij niet, dat moet je zien. Uit dat oogpunt bezien viel de belangstelling wel iet of wat tegen. Ik had verwacht dat men elkaar zou verdringen om een goed plaatsje maar er was nog plaats over. Jammer, want de wegblijvers hebben wat gemist! Vooral onze jongere spelers, want zij hadden meteen getuigen kunnen zijn van het uitreiken der prijzen aan de diverse winnaars. En wat voor prijzen! Om van te likkebaarden!

Zeer terecht riep onze tweede voorzitter deze jongere leden dan ook op om in grote getale de clubavonden te bezoeken, daar deze in grote mate het verenigingsleven bevorderen.

Bij het uitreiken der prijzen waren de klaverjassers het eerst aan bod. De klaverjasleider J. v. d. Valk was als eerste de eindstreep gepasseerd en werd dus het eerst op het toneel ontboden. Hem werd met enige toepasselijke woorden de door de heer Martinius beschikbaar gestelde beker ter hand gesteld mitsgaders een „knots" van een taart. „Kwade tongen" zeiden dat het geen kunst was als je zelf schreef, maar dat het hem door de deelnemers van harte gegund werd, bewezen de hartelijke woorden die de tweede prijswinnaar, Goddefroy Sr. aan zijn adres richtte. Voor die 2e plaats kreeg Goddefroy voor een jaar de wisselbeker in bezit met daarbij een herinneringsmedaille en natuurlijk de onontbeerlijke taart. Verdere prijswinnaars waren: 3. P. v. d. Stel, 4. A. Bosman, 5. R. Kaster, 6. W. Nijhuis, 7. M. Boorsma, 8. J. Neuteboom, welke laatste ook nog een medaille kreeg voor het winnen van de wisselbeker in het vorige seizoen. Beide medailles waren beschikbaar gesteld door de heer de Zwart.

Bij het biljarten was het Th. Koppers, welke na felle strijd als eerste eindigde. Een taart was z'n beloning. Hoe fel de strijd was geweest getuigt het feit dat de volgende 4 spelers allen met een gelijk aantal punten eindigden, zodat het moyenne hier de beslissing moest brengen. 2. M. Bliek, 3. A. Vogel, 4. N. v. d. Hoek, 5. Th. Vogel. Allen gingen met wat eetbaars naar huis. Nu Jan de Heer niet bij het Ping-Pong mee doet is de strijd om de bovenste plaats in de A-klasse spannend geweest. Het lukte Jan v. Beek om Eddy Hartman van het tweede plan te verdringen en zodoende op de eerste plaats beslag te leggen. E. Hartman werd tweede en op de derde en vierde plaats kwamen twee „coming-men", nl. Leen Berkhuijzen en Henny Kaster. Zij allen vielen in de prijzen.

Th. Koppers werd in de B-klasse winnaar, waardoor deze jongeman met twee eerste prijz naar huis ging. Eten en drinken! De twee andere prijswinnaars waren hier Jan Verkijk en W. Kerrebijn.

De bridgers hadden reeds vroeger in het seizoen hun prijzen in ontvangst genomen en daardoor een extra „prijzen-avond" gemist. Als vergoeding hadden zij nu een avond gespeeld om enkele prijzen. H. Nijhuis en J. v. Rijs waren als eerste uit de bus gekomen en verdienden daarmede een taart het tweede aankomende koppel J. v. Zee—B. Siemer werden de gelukkige bezitters van een fles wijn.

Met een sportief gebaar stelde C. Pijl zijn verdiende 3 „Tompoezen" beschikbaar aan enige hongerig uitziende jongelui!

Na dit intermezzo gaf de heer v. Delft nog enige kunst- en fantasiestoten ten beste. Zowel met „het hout" als met de hand bracht hij de toeschouwers nog even in verbazing wat op het biljart al niet mogelijk is. Vooral z'n „spoortreintje" ging er in als koek. Onze tweede voorzitter sloot daarna deze gezellige clubavond met de reeds boven gememoreerde woorden en de mededeling dat de clubavonden op veler verzoek voorlopig nog door zouden gaan.

A. V.

KLANKEN UIT INDONESIË (VERVOLG)

Waarde sportvrienden,

Hier dan eindelijk weer eens wat van mij. Het valt wel niet mee om wat te schrijven, aangezien het leven hier momenteel zeer eentonig is, maar ik zal mijn best doen.

Ik heb de open brief van de redacteur gelezen en dank hem hierbij voor de woorden aan ons gericht. Hier bij ons in het apenland gaat alles zo rustig zijn gangetje en er gebeurt tegenwoordig niets bijzonders meer.

Het enige is dat ze nog wel eens de gewoonte hebben om ons over te plaatsen.

Zo is het nu ook weer het geval en wij zitten momenteel in de buurt van Modjokerto. Wij vallen gelijk met onze neus in de boter, want binnenkort begint hier een compagnie's competitie maar ik ben natuurlijk weer onfortuinlijk geweest en heb 3 maanden geleden mijn enkel gebroken en mag nog niet voetballen.

Ik wil langs deze weg de mannen van het 5e elftal van harte feliciteren met het behaalde kampioenschap. Ook de jongens van 4A feliciteer ik hierbij en hoop dat jullie nog lang en met succes de kleuren van A.D.O. zullen verdedigen. Ik ga nu weer sluiten met de beste wensen voor bestuur en leden ook de adsp.-commissie de beste wensen en wens alle elftallen veel succes toe.

Met vele sportgroeten,
PIET VAN ANRAAD.

Soerabaia 22-4-'48

Waarde sportmakkers.

Ik heb al zo veel gelezen in onze sportkrantjes over de vliegdienst en dergelijke machtsapparaten, dat ik wil proberen eens iets te verhalen over de Aan- en Afvoertroepen, kortweg A.A.T. genoemd. En laat ik dan maar bij de eerste diensttijd beginnen.

Na de gebruikelijke infanterie-opleiding, met alle verwikkelingen vandien, wordt er begonnen met het z.g. lesrijden. Met medewerking van een instructeur wordt geprobeerd om de „groentjes" de rijkunst bij te brengen. Dat dit ontelbare mistoestanden op verkeersgebied oplevert is denkbaar, maar dat is natuurlijk onvermijdelijk. Na een twintigtal lesuren wordt aangenomen dat de leerling in staat is om de rijvaardigheidsproef te doorstaan. Dat dit lesrijden ongeveer drie maanden in beslag nam (bij onze comp.) kwam door de strenge winter. Tussen de bedrijven door worden de jongens volgepompt met alle mogelijke motortheorie. Dan volgt uitzending naar Indië. De jongens denken dat ze al „hele pieten" zijn in een auto, maar ach, als ze eenmaal met een auto de bergen ingestuurd worden met een behoorlijke lading, wijkt die hoogmoed voor het gevoel van: als ik dat maar haal. Doch na enige maanden is dat voorbij en lachen ze om bergen en ravijnen. Wat denkt U ervan om in de warmte hier de gehele dag een auto op te moeten poetsen tot hij glimt? En hoe zien ze er dan uit? Onder tot boven in de olie en vettigheid. Doch dat raakt de jongens niet meer. Ze zien elkaar verwonderd aan als ze eens géén olievlek op hun uniform hebben. Het is al gauw te zeggen: „Daar loopt weer zo'n A.A.T.-er". Meestal onverschillig slenterend, net of hij zijn hele leven in een auto doorgebracht heeft. Pet natuurlijk zo als hij niet moet staan, maar dat is allemaal onverschilligheid van buiten.

In hun hart zijn ze goed en niets is hun teveel, ook niet wanneer ze na een zware dagtaak 's avonds nog eens busdienst moeten rijden voor de bioscoop-liefhebbers.

Tot slot dank ik tevens de leden van het eerste elftal en de bestuursleden voor de ansichtkaart welke ik één dezer dagen uit Praag ontving.

Met sportgroeten,
W. CLAVAN.

Koopt

BOUWSTENEN

NEEM KOLEN VAN SMIT

FREDERIKSTRAAT 99

Telefoon 11 46 17

Wordt lid van ons spaarfonds

LENING
T.B.V. BOUW ACCOMMODATIE

(OFFICIEEL)

VELE KLEINTJES MAKEN...

EEN ADO STADION

Ingevolge een machtiging verleend door de Buitengewone Algemene Ledenvergadering, gehouden op 31 Maart 1948 opent het Bestuur hiermede de gelegenheid tot voorlopige inschrijving op een renteloze lening, waarvan de gelden zullen worden bestemd voor de bouw van tribunes op het ADO-terrein.

De inschrijving kan geschieden in bedragen afgerond op en vanaf f. 5,—. De inschrijver ontvangt t.z.t. een schuldbekentenis met datum van terugbetaling, welke datum niet gelegen zal zijn na 1 Januari 1965.

Voor inschrijvingen van f. 100,— en hoger zullen de voorwaarden nader met betrokkenen worden geregeld.
De voorlopige inschrijving kan plaats vinden door middel van het hieronder afgedrukte formulier, hetwelk in de maand Mei bij U zal worden opgehaald.

Het Bestuur hoopt op deze wijze over een niet onbelangrijk bedrag tegen lage kosten de beschikking te kunnen krijgen. Werkt dus allen mede om deze lening te doen slagen.

De ondergetekende, Naam: ..... *Voorletters:* .....

geboren: ..... *te:* ..... *wenst in te schrijven op de lening*

als vermeld in de ADO-post van Mei 1948 op *voorwaarden als daarin omschreven* / *nader overeen te komen voorwaarden*

voor een bedrag van .....

Datum: ..... *Handtekening:* .....

Al voetballende door Tsjecho-Slowakije

Voor dat wij naar dit mooie land gingen wisten wij al reeds dat het voetbal daar gespeeld op een hoog peil stond.
Nu hebben we dat zelf ondervonden. Hun techniek is fabelachtig. Alles kunnen die mensen met de bal doen. Goed gebouwde athleten, die over een prachtige lichaamstechniek beschikken. Hun speelwijze is echt Midden-Europees.
Het korte tik-tak voetbal, dat meesterlijk is, doch dat ons Hollanders steeds doet afvragen, waarom iets in vijven te doen, wanneer het ineens kan.
Zo hebben we prachtig driehoeksspel gezien waarbij tot drie maal toe dezelfde drie spelers elkander de bal toespeelden, dit allemaal in hoog tempo. Prachtig om te zien, maar niet doelmatig. In bovengenoemd geval was de bal nog geen 5 meter in de lengte-as van het veld gevorderd.
Hoe fel stak hier de speelwijze van ons tegen af. Bij ons niets van gemillimeterd tiktak voetbal. Wij speelden niet met grote fantasie, maar nuchter en doelmatig.
Hier kwam dus duidelijk de volksaard, die zich ook in de sport niet verloochent, naar voren.
Van de drie elftallen tegen wie wij speelden, speelde alleen het laatste elftal, nl. Zilina, het S.S.S., doch ook met het typische Midden-Europees karakter.
De velden hier zijn naar Hollandse begrippen, zeer slecht. Alles kolenas. Geen grassprietje te bekennen, daardoor natuurlijk zeer hard. Hier wordt dan ook altijd met een zachte bal gespeeld. Voor onze spelers volkomen vreemd, maar ik moet zeggen, ze hebben zich keurig aangepast, al liep menige speler verwondingen op door het harde en scherpe kolengruis.
Het aantal toeschouwers is niet zo groot als bij ons. Bij een zeer belangrijke wedstrijd komen hier 10 à 12 duizend mensen kijken. Dit publiek is echter zeer sportief en weet goed spel van de tegenstander op de juiste wijze te waarderen, menig applausje viel onze jongens dan ook ten deel.
De scheidsrechters zijn hier zeer slecht. Zij fluiten de wedstrijd absoluut dood. Voor alles wordt gefloten, terwijl hun kijk op buitenspel hopeloos is. Wij zijn er tenminste verscheidene malen de dupe van geworden. De opstelling van de scheidsrechter is ook zeer eigenaardig. Hij beweegt zich hoofdzakelijk vlak bij een der zijlijnen. Hier loopt geen grensrechter. Terwijl langs de tegenover gestelde zijlijn zich twee grensrechters bevinden.

Het aantal spelers in een vriendschappelijke wedstrijd is hier onbeperkt. Niet dat men met meer dan elf man mag spelen, maar dat men tijdens de wedstrijd zoveel spelers mag vervangen als men wil, nl. zonder de scheidsrechter te waarschuwen. En dit niet alleen als de speler gewond is, maar ook als hij slecht speelt.

In alle drie de wedstrijden stonden na de rust drie of vier andere spelers opgesteld. Terwijl het tijdens de wedstrijd nog al eens gebeurde, dat een speler die z'n „dag" niet had, door de leider uit het veld werd geroepen en diens plaats werd ingenomen door een ander. En als ik U nu vertel, dat de verenigingen daar bestaan uit twee of drie elftallen, dan begrijpt U wel dat deze spelers elkaar weinig ontlopen.
Het volgende gebeurde tijdens de laatste wedstrijd, nl. tegen Zilina.
Na een kwartier werd hun linksbuiten er uitgehaald en vervangen door een ander.
Na de rust speelde hij weer mee, omdat hun trainer hem er weer in wilde hebben. Tevens stonden twee andere spelers opgesteld.

Tijdens deze tweede helft raakt hun uitstekende rechtsbinnen gewond, verliet het veld en een invaller nam z'n plaats in. 10 minuten later, toen hij weer opgeknapt was door hun trainer, nam de invaller weer plaats op het bankje en de rechtsbinnen speelde weer gewoon mee. Even later herhaalde zich het zelfde spelletje en na nogmaals opgeknapt te zijn speelde hij de wedstrijd uit.
Over dit wisselen van spelers maakten wij natuurlijk bezwaren maar, zo werd ons verteld, het is hier altijd zo in een vriendschappelijke wedstrijd, jullie mogen het ook doen.
Rest mij nog iets te vertellen over het ingooien. Dit onderdeel van het voetbalspel beheersen de grootmeesters volkomen. Herhaaldelijk kwam het voor dat de bal van uit een ingooi ver in ons strafschopgebied werd gegooid. En dit, zo vertelde mij hun trainer, is niet uit zich zelf gekomen maar door oefenen en nog eens oefenen. Deze profs oefenen drie maal per week.
Hiermede heb ik dan de diverse bijzonderheden van het voetbal in Tsjecho-Slowakije onder de loupe genomen en nu iets over de wedstrijden zelf.

BRNO—A.D.O. 4—1.

Deze wedstrijd begon om 5 uur. Na 's ochtends een lichte training op het veld, gevolgd door massage en rusten, stonden om 5 uur de volgende spelers opgesteld: Kok, de Jong, v. Rosmalen, Kortekaas, Bouman, Loof, T. Clavan, v. Beek, Timmermans, v. Kampen en M. Clavan.
De eerste 20 minuten zijn voor onze jongens en met goede open aanvallen wordt het doel van Brno bedreigd. Als er in deze periode beter was geschoten, dan had deze wedstrijd misschien heel anders verlopen.
Langzamerhand komen de Tsjechen er beter in. Zij spelen echter zeer kort, zodat onze achterhoede steeds op het juiste moment kan ingrijpen. Veelvuldig lopen zij ook in de buitenspelval. Eenmaal zelfs stonden al hun voorhoedespelers, vijf op een rij, buitenspel.
Aat de Jong wordt vervangen door Bergenhenegouwen, nadat hij weer last van een oude verwonding kreeg. Ons spel wordt steeds minder. De jongens hebben last om zich aan het harde veld aan te passen en hun spel is te onnauwkeurig om succes te hebben.
Als Brno een vrije trap op de rand van het strafschopgebied te nemen krijgt, wordt de bal met een listig boogje achter Frans geplaatst 1—0. Met deze stand brak de rust aan.
Na rust is T. Clavan vervangen door Hartman.
Vol goede moed wordt de tweede helft begonnen daar onze jongens er van overtuigd waren dat zij Brno konden hebben.
Maar dit liep op een grote teleurstelling uit. Door foutieve dekking kreeg de links-buiten de bal in het bezit en doelpuntte in volle ren 2—0.
Uit een van onze weinige tegenaanvallen maakt Theo 2—1.
Alles is nog mogelijk, maar de scheidsrechter neemt de allerraarste beslissingen. Steeds wordt het spel door hem onderbroken.
Als Frans de bal buiten het strafschopgebied met de hand speelt, krijgt Brno wederom een vrije trap te nemen. En tot onze grote verwondering langs de kant laten onze jongens de bal rustig in het doel verdwijnen, in de vaste overtuiging dat deze vrije trap een indirecte vrije trap was.
Heren dat had jullie niet mogen overkomen.
Als de keeper de bal met de hand speelt buiten het strafschopgebied mag daaruit **direct** gedoelpunt worden, iets wat men als eerste klas speler toch wel mag weten. Onze jongens spelen nu een verloren wedstrijd. Steeds valt Brno aan maar Frans is prachtig op dreef. Tot dat hij voor een listige boogbal van de linksbuiten moest zwichten. Alzo kwam deze wedstrijd met een teleurstellende 4—1 nederlaag.

Al voetballende door Tsjecho-Slowakije (Vervolg)

SLESKA-OSTRAWA—A.D.O. 4—2.

Een wedstrijd om nooit te vergeten.

's Middags massage en rusten. Om 5 uur wedstrijd. Veld, zeer grof kolengruis. Lijnen getrokken van zaagsel. Onder stromende regen stelt zich het volgende elftal op: Kok, v. Rosmalen, v. Kampen, Kortekaas, Bauman, Loof, Hartman, Timmersmans, J. Eversteijn, M. Clavan en Neuteboom.
Alvorens U een beschouwing te geven van deze wedstrijd, het volgende over de prestaties van deze grote tegenstander.
In de Tsjechische Liga (hoogste afdeling in dit land) nemen zij momenteel de vierde plaats in. Internationaal zijn zij nog ongeslagen. Beroemde elftallen, zoals het Russische legerelftal, de bekende Engelse club Derby-Contry en de bekende Wiener Sportclub, moesten respectievelijk met 4–3, 3–1 en 3–0 hun meerderheid in deze balvirtuozen erkennen.
In Polen zagen zij kans om van de vier wedstrijden die zij daar speelden met vier prachtige overwinningen te zegevieren, terwijl het stedelijk elftal van Algiers er met niet minder dan 6—0 aan moest geloven.
U ziet dus, een tegenstander van groot formaat.
Dit elftal telt vier spelers die in het Tsjechische elftal spelen, terwijl drie spelers reserve voor dit elftal zijn.
Het S.S.S. wordt door hen niet toegepast, zij spelen orthodox.
Aan onze tegentaktiek hebben onze jongens zich prachtig gehouden, vandaar ook een zeer eervolle nederlaag.

En nu de wedstrijd.

Ostrawa begint met een geweldig tempo, de bal gaat vliegensvlug van man tot man. Direct valt het op hoe gemakkelijk deze mensen met de bal omgaan. Hun techniek is volmaakt. Geen der spelers is egoïstisch, de bal gaat dan ook direct naar een medespeler die er beter voor staat. Toch maken zij de fout te kort te spelen, zodat onze verdediging steeds op het juiste moment kan ingrijpen. Onze jongens doen af en toe een verrassende open tegenaanval. Plotseling krijgt Neuteboom in vrije positie de bal te pakken, Hartman komt snel naar binnen, een uitgekookt voorzetje van Wim en Eddy plaatst rustig de bal in het net, 1—0 voor ons. Grote vreugde in het A.D.O.-kamp.
Direct na de aftrap neemt Ostrawa het spel weer in handen, maar onze achterhoede is er prachtig in. Ieder dekt consequent zijn mannetje terwijl het „overnemen", als dat nodig is, prima wordt uitgevoerd.
A.D.O. probeert het steeds weer met open tegenaanvallen en het blijkt dat dit voor Ostrawa grote moeilijkheden oplevert.
Ongeveer op dezelfde wijze als het eerste doelpunt brengt Eddy de stand op 2—0 in het voordeel van ons.

De Tsjechen zijn even overbluft, maar dan in nog hoger tempo komen zij terug. Plotseling, terwijl de bal zich in ons strafschopgebied bevindt, klinkt het fluitje van de scheidsrechter, strafschop! Groot protest van ons en van het Tsjechische publiek, dat door een fluitconcert zijn misnoegen te kennen geeft. De scheidsrechter geeft onverbiddelijk strafschop. Deze wordt keihard ingeschoten, 1—2. Even zijn onze jongens teleurgesteld. Hiervan weet Ostrawa te profiteren en met een geweldige kogel brengen zij de stand op 2—2.
Ostrawa blijft aanvallen maar Frans is er prachtig in en zorgt er voor dat de rust met 2—2 ingaat.
De Tsjechen willen direct draaien. Onze jongens voelen hier echter niets voor.
Tijdens de rust nemen onze jongens zich voor, hun huid zo duur mogelijk te verkopen en ze hebben woord gehouden.
Als ons elftal weer op het veld verschijnt worden zij luide toegejuichd.
Na de rust weer een sterk aanvallend Ostrawa met verrassende tegenaanvallen van ons.
Uit een van die uitvallen kopt Theo prachtig in maar hun keeper redt keurig. Een keurig schot van dezelfde speler wordt eveneens prachtig door hem gekeerd. Plotseling een open aanval der Tsjechische rechtervleugel. De bal wordt door een onzer spelers over de zijlijn getrapt. Uit een geweldige ingooi krijgt de middenvoor der Tsjechen de bal te pakken, hard wordt de bal door hem ingekogeld, maar Frans redt prachtig.
Als onze rechtervleugel in de aanval is maakt een der Tsjechen een overtreding. De vrije trap wordt door Kortekaas genomen. Prachtig komt de bal voor het doel, stuit van de bovenlat terug, Joop kopt in, maar kan de bal niet goed raken, zodat hun keeper nog kan redden.
De Tsjechen nemen nu het spel geheel in handen, steeds groter wordt de druk, maar Frans is er geweldig in. Een geweldige kopbal wordt door hem prachtig klemvast gehouden. Tot zeven minuten voor het einde houden onze jongens stand, dan maakt de rechtshalf van Ostrawa met een geweldige kogel in de bovenhoek 3—2.
Na de aftrap proberen onze jongens het nog eenmaal. Theo krijgt nog een mooie kans om gelijk te maken, maar zijn schot is slecht gericht.
Een paar minuten voor tijd zet de rechtsbuiten der Tsjechen de bal helemaal over naar links, de linksbuiten krijgt de bal te pakken, loopt even door en met een prachtig diagonaal schot brengt hij de stand op 4—2.
Ondertussen is het reeds half duister geworden en als de scheidsrechter voor het laatst fluit hebben we een eervolle nederlaag geleden.

Spelers van het eerste, dit was een zeer goede beurt. Deze eervolle nederlaag is volgens mij mooier dan welke overwinning dit jaar in Nederland behaald. Alle hebben prachtig gespeeld met Frans als de grote uitblinker. Zo in de a.s. competitie en er is geen vuiltje aan de lucht.
Hier volgt nog een uittreksel uit het Tsjechische blad de Prâga.

Hollanders met 4—2 door Ostrawa geslagen na een spannende strijd.

Een internationale wedstrijd in Ostrawa. A.D.O. Den Haag leidde met 2—0 tegen Sleska-Ostrawa. Rust 2—2. De 2 laatste en winnende doelpunten vielen eerst in de laatste 7 minuten van deze wedstrijd.
Na de nederlaag van de bekende Hollandse club A.D.O. op Woensdag j.l. in Brno geleden verwachte men Vrijdag geen wonder in Ostrawa. Een teleurstelling was het spel van Ostrawa, dat met enige invallers dikwijls minder speelde dan de gasten. De wedstrijd werd bijgewoond door 5000 toeschouwers. In de 1e helft kwam de Ostrawa-voorhoede, ondanks het feit dat zij 37 van de 45 minuten in de aanval waren niet verder dan 2 doelpunten, waarvan één zeer dubieuze strafschop. Daar de gasten eveneens 2 doelpunten wisten te scoren ging de rust in met 2—2.
Na de rust wist Ostrawa door zeer sterk spel het heft in handen te nemen, doch eerst 6 minuten voor het einde werd het door de internationaal Recek 3—2 en 2 minuten later door de linksbuiten Dubovsky 4—2, met welke stand het einde kwam.
Hierna volgde dan een beoordeling der spelers van Sleska-Ostrawa (4 internationaals en 3 reserve spelers). Dan gaat het verslag als volgt verder.
De snelle Hollanders.
De Hollanders lieten ons een eenvoudig doch uiterst snel partijtje voetbal zien. In het bijzonder viel op het felle op de bal zitten. Zij speelden het S.S.S. systeem vrij behoorlijk. Technisch zijn ze niet zo sterk, doch de 2 geduchtste wapens van hen zijn het uitstekende kopwerk en de grote snelheid.
De besten waren doelman Kok, in de achterhoede van Kampen, in de middenlinie Bauman en in de voorhoede Eversteijn en Hartman.
Doelpunten werden gescoord door Simonek, Janik, Recek en Dubovsky voor Sleska-Ostrawa, voor de Hollanders beiden door Hartman.
De scheidsrechter Shotas nam zeer rare beslissingen, welke dikwijls in het nadeel der Hollanders uitvielen, zoals b.v. de penalty, welke absoluut niet gegeven had mogen worden, daar er van een overtreding geen sprake was.

3e en laatste wedstrijd.
ZILINA—A.D.O. 5—1.

's Ochtends naar het veld. Prachtige omgeving. Zowaar gras te bekennen maar veld toch zeer hard.
's Middags massage en rusten. Wedstrijd om 16.30 uur.
Na wederzijdse toespraken staan we als volgt op het veld: Kok, v. Rosmalen, v. Kampen, Kortekaas, Bauman, Loof, Hartmann, T. Clavan, Eversteijn, Timmermans en M. Clavan. Hieruit ziet men, dat Tom weer van de partij was, maar moest zich spoedig weer laten vervangen door Neuteboom.

Als spoedig bleek dat Zilina er op gebrand is, deze wedstrijd te winnen. Onze jongens zit blijkbaar de wedstrijd van Ostrawa nog in de benen. Na 5 minuten doelpunt Zilina in zeer duidelijke buitenspelpositie (ongeveer 10 meter) door hun midvoor, 1—0. Ons spel is zeer onnauwkeurig terwijl er veel te hoog wordt gespeeld. Zilina speelt zeer snel en uit een uitval van hun rechtervleugel doelpunt de rechtsbuiten 2—0. De

Heeft U reeds
GEBOUW-STEEN?

ONS MAANDELIJKS OVERZICHT

Restanten dezer competitie - Het vijfde heeft grote plannen - Het achtste in veiligheid

Het **derde elftal** haalde uit de twee te spelen wedstrijden toch nog twee punten binnen. Van Gouda 2 werd in een zéér stevige wedstrijd met 2—1 gewonnen en daardoor eindigden zij boven Gouda 2 door een iets beter doelgemiddelde. In de laatste wedstrijd tegen Excelsior 3 gingen onze jongens roemloos met 3—0 ten onder.

Al met al een eindresultaat waarop we niet trots behoeven te zijn. Volgend jaar beter boys!

Met wat voor plannen loopt het **vijfde elftal** rond? Gaan zij het kampioenschap der H.V.B. behalen? Zulks zullen de komende drie wedstrijden leren. De start is intussen uitstekend. Van V.U.C. 5 werd uit met flinke cijfers (4—1) gewonnen en hoe het kwam dat het tegen Schev. 5 maar een magere 2—1 zege werd staat in het verslag van deze wedstrijd.
Doet je best mannen! Dat zou de kroon op het toch al kranige werk zijn.

Met belangstelling zien we de twee resterende wedstrijd tegemoet.

Het **zesde elftal** moest, daar het vijfde kampioenswedstrijden moest spelen, A.D.O. vertegenwoordigen in de strijd om de H.V.B.-beker. Zij lootte in de eerste ronde de tweede klasser Sios en brachten het niet verder dan een bril (0—0), waardoor zij uitgeschakeld werden.
De wedstrijd werd onder zeer ongunstige weersomstandigheden gespeeld. Vóór rust hadden we storm mee, maar onze jongens wisten geen raad met de zeer levendige bal. Er werd niet genoeg geschoten en voor de rest wist Sios, dat een stevig partijtje speelde, er wel raad mee. Gezegd dient te worden dat het niet mee zat, want tweemaal beukte de bal het houtwerk. Rust ging dus in met 0—0 en we waren allen van mening dat Sios wel van het windvoordeel gebruik zou maken. Doch dat was misgerekend. Tegen wind in hebben onze jongens nog méér kansen gehad dan vóór de rust. Dat ze het niet tot een doelpunt brachten was soms een mirakel. Sios ondernam ook wel wat aanvallen doch uit een heel enkele ontstond maar gevaar. Daar zij als uitspelende ploeg genoeg had aan een gelijk spel vochten zij als leeuwen om de stand blank te houden, hetgeen hen ook lukte. Jammer boys, maar er is niets aan te doen.

Het **achtste elftal** heeft de kans om de laatste plaats te ontlopen met beide handen (en voeten) aangegrepen en verwees Scheveningen 8 met een ongezouten 4—0 nederlaag naar huis. Een verslag van deze match vinden jullie elders in dit nummer.
Nogmaals proficiat en we spreken af dat we het 't volgend jaar niet zover laten komen.

A.D.O.—SCHEVENINGEN.

Toen we op de dag dat het achtste elftal met Schev. 8 moest uitvechten wie de onderste plaats zou bezetten de kleedkamer van onze jongens binnen stapten, heerste daar een gemoedelijke stemming. Van zenuwachtigheid was geen sprake en er werden nog tal van kwinkslagen uitgedeeld.

Een goed opmerker zou toch gezien hebben dat de schoenen serieus en met een zekere ernst aangebonden werden, alsof ze wilden zeggen: „Daar hangt het vandaag van af en als het aan mij ligt .....

Bij Schev. stond zowaar een oud-eerste klas speler op de middenvoorplaats, doch deze heeft totaal geen kans gekregen, daar zorgde de uitstekend spelende Kerrebijn wel voor. En als Schev. er toch nog in slaagde de bal in de richting van de doelmond te dirigeren, dan stond daar aanvoerder de Groot, die door z'n rustige en resolute ingrijpen een prachtig voorbeeld voor z'n jongens was. Ik wil daarmede de andere spelers geenszins achter stellen want zij hebben allen naar beste kunnen zich voor 100% gegeven. De wedstrijd was in het geheel niet sensationeel. Onze aanvallen waren voor rust wat talrijker maar die van Schev. gevaarlijker. Er deden zich aardige kansen voor doch het lukte alleen Sander om met een lustig puntje de keeper dusdanig te verrassen, dat hij de bal in eigen doel werkte (1—0). Na rust werden we steeds sterker en aanval op aanval rolde op het Schev.-doel af. Tot 13 min. vóór tijd hielden zij stand. Toen nam Koos een toegewezen vrije trap zo snel en goed dat de bal al in het doel lag vóór Schev. zich had opgesteld.

Daarna gaf Schev. het op en Leen bracht aan alle onzekerheid een einde door met een prachtig doelpunt de stand op 3—0 te brengen, even voor het einde gevolgd door een vierde.

Met deze 4—0 zege hebben onze jongens zich veilig gesteld van degradatie wedstrijden en het achtste voor de derde klas behouden. Waarvoor we de Groot en z'n mannen plus hun leider B. Siemer hartelijk danken.

Door het wat late einde van deze match waren we wat te laat om de strijd tussen de hogere edities van beide verenigingen nl. A.D.O. 5—Schev. 5 om het kampioenschap der H.V.B. van het begin af mede te maken. Daardoor konden we geen indrukken vooraf opdoen. Beide elftallen hadden deze na-competitie uitstekend ingezet en dus beloofde het een spannende wedstrijd te worden. Nu dat is het, op de laatste 10 min. na, niet geworden. Schev. viel mij erg tegen, daar had ik meer van verwacht. Dat het tenslotte maar 2—1 voor de onzen werd, daar mochten we op het laatst nog best tevreden mee zijn, het lag weer geheel aan die eeuwige schotloosheid. Technisch waren onze mannen stukken beter maar voor het doel was het gewoonweg „knudde". Het was door een als voorzet bedoelde bal van Wout, die plotseling naar het doel draaide en de Schev. keeper zo verraste dat hij er geen hand naar uitstak, dat we de rust met een 1—0 voorsprong ingingen.

Maar nu kregen we windje mee en zou het wel beter gaan. Het ging beter. Ook hier werd aanval op aanval ingezet, vooral „de Duif" onderscheidde zich door het geven van prachtige passen en hard werken, maar er werden toch dotjes van kansen gemist om van te griezelen! Door het blijven staan voor vermeend buitenspel der Schev. achterhoede kreeg Wout een vrije kans, welke hij prompt benutte (2—0). 10 Min. vóór het einde werd de geest over Schev. plotseling vaardig. Alles lukte ineens. De middenvoor kreeg een kans, m.i. in buitenspelpositie, welke hij dankbaar aanvaarde (2—1).

Schev. rook z'n kans. Op wonderbaarlijke wijze ontsnapte ons doel aan doorboring bij een kopbal van de linksbuiten, die Jan nog net kon aanraken. De bal vliegt tegen de lat en Jan is er als de kippen bij. Even later doelpunt de Schev. midvoor weer in buitenspelpositie maar nu ziet de arbiter het en keurt terecht het doelpunt af. Onder veel spanning komt het einde met een benauwde 2—1 zege, een zege welke veel groter had moeten zijn. Onze jeugdige Leen viel op door z'n rustige wijze van spelen.

Rest mij nog te vermelden dat beide wedstrijden in een uitstekende verstandhouding werden gespeeld. Dat was het sportieve succes van deze dag.

A. V.

(Vervolg van pag. 11)

scheidsrechter neemt de zonderlingste beslissingen, wat de stemming in het veld niet bevorderd. Uit wat heen en weer getrap op het middenveld krijgt Kortekaas de bal te pakken, dribbelt er keurig mee op, geeft op het juiste moment door aan Joop, even zwenkt deze met de bal naar links en met een prachtig schot brengt hij de stand op 2—1.

Met deze stand breekt de rust aan.
Na de rust is Hartman vervangen door Bronkhorst. Neuteboom speelt nu rechtsbuiten.

Het spel wordt mede door de vreemde beslissingen van de scheidsrechter gaande weg forser. De spelers van Zilina laten zich niet van hun beste zijde zien, jammer genoeg gaan de onzen er op in, want dit ontneemt ons de kans op de overwinning.

Uit een vrije trap brengt Zilina de stand op 3—1. Kortekaas raakt geblesseerd en laat zich vervangen door v. Beek. Verder dan een paar onsamenhangende aanvallen komen wij niet. Uit een corner wordt het 4—1, terwijl hun linksbuiten met een boogballetje de stand op 5—1 brengt.
Met een beetje verstandiger optreden was deze grote nederlaag niet nodig geweest. Het zette even de domper op deze dag. Maar al spoedig waren we daar over heen en 's avonds aan het banket verdween deze geheel en al.

Deze laatste avond van de prachtige tour, die ook met de spelers van Zilina werd doorgebracht, was buitengewoon gezellig. Op die avond werd tevens afscheid genomen van onze Tsjechische leider en diens vrouw, die letterlijk dag en nacht in de weer zijn geweest om het ons maar zo aangenaam mogelijk te maken. En zo kwam dan ook het einde van deze tour, waar onderling een prachtige geest heerste, men elkaar weer eens beter leerde kennen en waarin kameraadschap hoogtij vierde en die in z'n geheel werd meegemaakt door

BEN TAP,
Oefenmeester.

Adspirantennieuws

2A wint viermaal. 3 A neemt revanche op Laakkwartier. Eerste nederlaag van 4A, doch 4M blijft winnen.

Alhoewel ook de afgelopen maand weer heel wat wedstrijden door onze jongens zijn gespeeld, kunnen we nog niet schrijven dat de competitie geheel is afgelopen. Er moeten nog enkele wedstrijden gespeeld worden en pas daarna kunnen wij de balans van het afgelopen seizoen opmaken. In verband hiermede zullen de we de volgende maand de eindstanden vermelden.

Een verrassing voor deze maand is wel de nederlaag die onze kampioenen 4A te incasseren kregen van Cromvliet aan de Rederijkerstraat. Wel werd het hier een geflatteerde overwinning en hadden onze jongens veel pech, maar uiteindelijk beslissen de doelpunten en het moedige volhouden en zwoegen tot het einde van de Cromvlieters mocht er zeker zijn. Een fout van Jopie bracht het enige doelpunt van de wedstrijd op.

4M blijft dapper volhouden en we zijn persoonlijk eens naar de wedstrijd tegen O.D.B. gaan kijken en daar bleek ons inderdaad dat deze jongens doelpuntenhonger hadden. Zij scoorden in drie wedstrijden weer 15 doelpunten en de keper wist zijn heiligdom zelf schoon te houden.

De overige elftallen wonnen al hun wedstrijden, zodat we wederom van een succesvolle maand kunnen spreken. Alleen de beide vriendschappelijke wedstrijden van 1A werden evenveel nederlagen.

Wij zullen thans in het kort nog even de gespeelde wedstrijden de revue laten passeren.

27 Maart 1948.

2A maakte een uitstapje naar Maasdijk en kwam met een 4—0 overwinning weer terug in het Haagje.

4A had inderdaad de grootste moeite met V.U.C. en kwam maar juist met de hielen over de sloot. 2—1 was hier het resultaat.

4M maakte ook tegen de R.V.C.-ers geen fout en zegevierde ditmaal met 3—0 (gespeeld op Goede Vrijdag).

3 April 1948.

1A speelde **vriendschappelijk** tegen Semper-Althius en moest ook thans weer hun meerderen erkennen in I.A. met de kleinst mogelijke nederlaag 2—1.

2A gaf op het D.N.B.-terrein H.V.V. een gevoelige nederlaag, 11—2 hetgeen de nederlaag tegen Scheveningen weer enigszins deed vergeten.

2C speelde ondanks de geweldige wind een goede wedstrijd tegen B.M.T. 3—1 werd het in ons voordeel. Clavan schaduwde ditmaal de kleine rappe linksbinnen van B.M.T., waardoor hij geheel uitgeschakeld werd.

4M wist ook H.B.S. door een 2—0 overwinning aan hun zegekar te binden.

10 April 1948.

2A. H.V.V. zou aan de Hogenboucklaan uit een heel ander vaatje tappen, althans dat was de voorspelling na de gevoelige nederlaag van de vorige week. Dit was voor onze jongens echter geen beletsel om de balans door een 4—0 overwinning in hun voordeel te laten overhellen.

3A tegen Laakkwartier. De vorige wedstrijd bezorgde Robbie Kaster, toen hij niet aanwezig was, grijze haren, toen hij de uitslag 13—0 vernam. Het speciale verslag van HACEEF geeft van de revanche-wedstrijd een uitvoerige reportage hoe deze thans verliep.

Het kranige 4a-elftal dat het Kampioenschap in haar afdeling behaalde

17 April 1948.

2A moest de returnwedstrijd spelen tegen Maasdijk. Al wie kwamen doch de Maasdijkers niet. Hieruit blijkt wel weer eens de onzinnige indeling van de Westlandse verenigingen bij de Haagse afdeling. A.D.O. heeft zijn kosten inmiddels weer gemaakt en de penningmeester ziet deze onkosten als een geweldige strop op zijn rekening.

4M moest het opnemen tegen O.D.B. en ook nu werd het weer een klinkende overwinning. 10—0 was het resultaat voor deze keer. Wat een doelpunten boys.

1A speelde met enige invallers vriendschappelijk tegen de V.U.C.-vrienden aan de Schenkkade. Zij verloren met de oneven goal 2—1.

24 April 1948.

2A speelde tegen Quick een uitstekende wedstrijd. Aanvankelijk werden zij geheel overdonderd door Quick waardoor zij met 3—0 achter stonden. Nog voor de rust wisten zij in te lopen met twee doelpunten 3—2. Na rust bracht een penalty de partijen weer in evenwicht en 1½ minuut voor tijd wisten zij met een goed doelpunt de overwinning nog uit het vuur te slepen. Hier wisten zij een schijnbaar verloren wedstrijd na een achterstand van 3—0 nog in een overwinning van 4—3 om te zetten. Bravo jongens. De technische aanwijzingen van leider Hartman deden hier wonderen.

3A versloeg op Ockenburg V.I.O.S. met 2—1, waardoor zij deze maand dus ongeslagen bleven.

4A liet het tegen Cromvliet lelijk liggen. De zenuwen speelden ditmaal de jongens parten en ondanks een geweldig overwicht na de rust wisten ze de kranige doelwachter van Cromvliet niet eenmaal te passeren. Paal en lat waren ditmaal geweldige tegenstanders. Het ongeslagen record werd hierdoor tevens teniet gedaan.

4C dacht er anders over en zette hun 17e wedstrijd tegen Quick in een verdiende 3—0 overwinning om. Volhouden jongens, misschien struikelt Zwart-Blauw nog wel eens. doch houdt ook Archipel in de gaten.

1C speelde met enige nieuwelingen tegen V.U.C. (vriendschappelijk) en won met 3—2. Vooral het productieve spel van Jonker viel op, terwijl linksbuiten Boer zijn weg ook wel zal vinden. Frans ontpopte zich als een all round keeper.

De laatste clubavond der adspiranten.

Vrijdag 9 April j.l. vond in ons clublokaal de laatste contactavond der adspiranten plaats. Hieraan was tevens verbonden de uitreiking der prijzen van de ping-pong-competitie. Er moesten nog enige wedstrijden worden gespeeld voor de beslissing om de bovenste plaats, doch daar er enkele jongens verstek lieten gaan werden zonder het spelen hiervan de volgende adspiranten winnaars.

Groep A. 1 A. v. de Zant, 2. L. van Vliet, 3. J. Spitsbaard.

Groep B. 1. A. Vrouwenvelder, 2. J. Niezen, 3. A. Gerarts.

Het was de heer Goddefroy die op zijn bekende vlotte wijze voor de uitreiking der prijzen zorg droeg, en voor elk der winnaars een geestig woord had.

De prijzen bestonden ditmaal uit taarten, wat vooral door de ouders wel op prijs gesteld zal zijn.

Ook de commissieleden speelden nog een koppelwedstrijd, waarbij het koppel Goddefroy—de Korte — ondanks de schijnbewegingen van eerstgenoemde — het af moesten leggen tegen de meerdere routine van het koppel v. d. Hoek— Freeke.

De heer Goddefroy sloot dit gezellig samenzijn met een opwekkend woord voor de in het volgende seizoen te houden contactavonden, waarbij hij wederom op een druk bezoek rekende, ook van de 1e klassers.

Met onze voorzitter op stap naar Tsjecho-Slowakije.

Zondagmorgen 25 April j.l. waren al onze adspiranten uitgenodigd in ons clubgebouw

ADSPIRANTENNIEUWS (vervolg)

alwaar onze voorzitter, de heer D. Lelyveld, een lezing zou geven over de trip van ons 1e elftal naar Tsjecho-Slowakije. Een kleine 60 adspiranten hadden van deze uitnodiging gebruik gemaakt, aangevuld door de voltallige adspiranten-commissie en het grootste deel der leiders. Al direct merkten de jongens dat ze van dit bezoek geen spijt behoefden te hebben, want onze voorzitter bleek een aangenaam en vlot verteller te zijn die de volle aandacht van de aanwezigen trok. Ook de geestige noot ontbrak niet en vooral het verhaal van de wilde chauffeur door Brno en het kamermeisje wat het verstopte fonteintje moest repareren, vond bij de jongens nogal bijval. Ook de prachtige souvenirs trokken bijzonder de aandacht. Die verre reizen doet kan veel vertellen, dat waren de openingswoorden van de heer Lelyveld en inderdaad heeft hij dit spreekwoord voor de zoveelste maal waar gemaakt. De reisbeschrijving zat keurig in elkaar en boeide tot het eind.
Na de pauze sprak onze trainer nog over de gespeelde wedstrijden en over de spelopvatting en de tactiek der Tsjechen. Gelukkig kunnen wij binnenkort persoonlijk dit spel in ogenschouw nemen.

Al met al was het vooral voor onze adspiranten weer een leerzame morgen, welke vooral in de toekomst wel vruchten zal opleveren.

Anton Bergenhenegouwen vertrekt naar Indië.

Ook deze maand moeten wij tot onze spijt weer melding maken van het vertrek van een onzer adspiranten. Ditmaal betreft het Antoon Bergenhenegouwen, de stoere back van 2C. Wij schrijven tot onze spijt omdat juist Antoon de laatste weken een bijzondere vooruitgang in zijn spel toonde, waardoor hij in de toekomst wellicht een goede kracht voor onze senioren had kunnen worden. Door omstandigheden was het niet mogelijk hem in het bijzijn van zijn elftalgenoten toe te spreken omdat 2C de laatste weken niet meer speelde. Het was voor onze commissie echter prettig dat Antoon persoonlijk bij ons afscheid kwam nemen en de dank uitsprak voor de prettige tijd die hij in A.D.O. had doorgebracht. Op het moment dat dit geschreven wordt zal hij wel reeds per vliegtuig in Batavia zijn aangekomen. Antoon, nogmaals onze beste wens in Indonesië en als je over enige jaren weer terugkomt dan zullen we je wel weer in Zuiderpark-**stadion** terugzien.

De Adsp.-Commissie

Junioren-tournooi van R.F.C.

In de vorige A.D.O.-Post vermelden wij dat in ons nummer van Mei nadere bijzonderheden omtrent datum enz. zou worden vermeld. Tot onze spijt kunnen wij dit thans nog niet definitief berichten, doch moeten volstaan mede te delen, dat dit tournooi vermoedelijk gehouden zal worden op 23 of 30 Mei a.s. Nadere bijzonderheden zullen in het wekelijks nieuws bekend gemaakt worden.

Door gebrek aan plaatsruimte moesten enkele bijdragen blijven liggen tot het volgend nummer.

Redactie

Hoe staat het met onze reiskas?

Dit was de vraag die ik aan de nestor onzer Commissie stelde, de heer Goddefroy. Doch toen ik het bedenkelijke gezicht van hem zag, wist ik reeds hoe laat het was. Jongens daar moet verandering in komen, vooral nu de tijd begint te naderen dat wij er weer op uit zullen trekken. Denk er aan dat er onder jullie zich geen klaplopers bevinden, die de kastanjes door de kleintjes uit het vuur laten slepen. Ik hoorde o.a. dat de 1e klassers in dit opzicht nog niet veel hebben gepresteerd. Jongens laten jullie deze maand ook eens zien waartoe jullie in staat zijn. Het vermelde in ons Januarinummer was ook op jullie van toepassing.

Jongens van de 1e tot en met 4e klassers dus allen deze maand de hand aan de ploeg, het is in jullie eigen belang.

Fr.

DE WEDSTRIJD DIE IK ZAG

3A neemt op afdoende wijze revanche tegen Laakkwartier na een spannende strijd.

Het was mij bekend geworden dat 3A revanche wilde nemen tegen Laakkwartier in verband met de smadelijke nederlaag die zij destijds hadden te slikken in Spoorwijk. Een reden temeer dus om als zwerver langs de velden je schreden te richten naar het D.N.B.-terrein waar dit treffen zou plaats vinden. Al spoedig bemerk ik uit de gesprekken van de jongens dat de 13—0 nederlaag hun nog geducht dwars zit. Doch ook in het Laakkwartier heerst een goede stemming en de leider geeft voor de strijd nog allerlei aanwijzingen over de tactiek die zal worden toegepast. Deze wedstrijd is vooral voor Laakkwartier van het grootste belang daar zij door te winnen nog een zeer goede kans op het kampioenschap hebben. Het behoeft dus geen nader betoog dat wanneer de scheidsrechter laat beginnen er twee en twintig spelers in het veld staan die allen tot de tanden toe gewapend zijn om het beste te geven wat voor hun mogelijk is. Voor ons is het prettig dat juist nu Charles Faas het elftal weer heeft mogen completeren na weken van afwezigheid. Al direct merken wij dat dit vooral voor onze voorhoede een versterking is. Wel wordt hij door de goed spelende L.-spil goed bewaakt, doch menig duel eindigt toch in zijn voordeel en dan zet hij onmiddellijk onze vleugels aan het werk. Het is een spannende strijd, doch voorlopig domineren de L.-jongens voor onze veste. Hermans heeft het enige keren te kwaad met de scheidsrechter, doordat hij telkens te lang loopt met de bal. Voorlopig leveren deze vrije schoppen nog geen gevaar op, hetgeen vooral te wijten is aan het goede wegwerken onzer backs en het rustige spel van Zuiderwijk. Enige goed opgezette aanvallen onzer voorhoede, waarbij vooral de invaller Kuiper goed werk verricht, hebben bijna succes. De goed werkende keeper voorkomt voorlopig echter doelpunten. Luide aangemoedigd door hun leider trekken de jongens van L. weer eens ten aanval en na goed aangeven van de spil komt de bal bij de vrijstaande rechtervleugel die met een diagonaal schot de te laat reagerende Hermans passeert. Er volgt nu een felle strijd van A.D.O. om de balans weer in evenwicht te brengen en van L. om de voorsprong te vergroten. Zij slagen daarin echter niet en de stand blijft tot de rust ongewijzigd.

Na de thee??? komt er echter een geheel ander A.D.O. in het veld. De jongens hebben gezien dat ze niet behoeven te verliezen en beloofden hun leider hun revancheplan ten uitvoer te brengen.

Wederom begint L. met de toon aan te geven doch al spoedig beginnen onze jongens het spel in handen te nemen en het duurt niet lang of de gelijkmaker ligt in het net. Grote vreugde bij de jongens. Zij proeven de overwinning en L. wordt geheel overspeeld. Onder aanmoediging van de vele A.D.O.-supporters (dat was prettig te zien en te horen) kwamen zij steeds terug voor de Laakkwartier-veste die alles probeerden om de enthousiaste A.D.O.-ers van het lijf te houden. Dit gelukte hun echter niet en zij moesten lijdelijk toezien dat hun keeper voor de tweede maal de bal uit het net moest vissen hetgeen zich kort daarop nogmaals herhaalde, waardoor de stand op 3—1 werd gebracht. Laakkwartier probeerde nog een laatste poging om onze jongens te overspelen, doch ook dit mislukte en met grote spanning kwam het einde van deze goede en sportieve wedstrijd, waardoor het de jongens van Robbie Kaster inderdaad gelukt is revanche te nemen. Bravo hoor jongens. Jullie zien dus wel, waar een wil is, is een weg. Houden jullie dit vooral in de toekomst voor ogen. Vermelden wij nog dat na de rust Harry Vreeken was ingevallen voor Askamp, hetgeen de voorhoede ten goede kwam. Jongens tot de volgende maand.

HACEEF.

KOOPT

BIJ ONZE

Adverteerders!!

ZIJ STEUNEN ONS

STEUNT U HEN!!

Practijk-diploma Boekhouden
Middenstands-opleiding

- 2½ UUR LES PER WEEK
- BOEKEN IN BRUIKLEEN
- LESGELD f 7,50 PER MAAND
- Inlichtingen dagelijks van 10 tot 22 u

D. W. VAN HOUT, accountant — Econ. Docts.
HATTEMLAAN 101 — DEN HAAG — TELEFOON 39.15.03

Handel in
Aardappelen
Groenten & Fruit **Firma**
Telle & Zn
Hoefkade 721

Het adres voor alle A.D.O.-leden en Donateurs. Ook thuisbezorging.

VOOR FIJNE
TAFELZUREN

A. Zwanenburg & Co. n.v.

Groenten- en Vruchtenconservenfabrieken

Vertegenwoordiger

W. A. v. d. Arend — Brandtstraat 163
Tel. 398810 - b.g.g. 399527 - Den Haag

A.D.O.ERS

met Uw
ROOKERSBON
natuurlijk
naar

BRAM
van PROOIJEN

WESSELSSTRAAT 1
Hoek Scheepersstraat
TELEFOON 335379

Taria „'t Zuid"
Nunspeetlaan 409 - Tel. 390330
UW ADRES
voor heerlijk IJs. Specialiteit in Sorbets en Vruchten-IJs
FILIAAL:
Tent Zuiderpark bij R.V.C.-voetbalterreinen.
aanbev. J. BAUMAN

N.V. G. C. VROEGH'S WIJNHANDEL
„DE KROON"

WEIMARSTRAAT 198-204
TELEFOON 334223

ZUID-BUITENSINGEL 288
TELEFOON 330075

DE SALAMANDER
DE HAAGSE DROGIST

HEEFT OOK VOOR SPORTLIEDEN EEN UITGEBREIDE COLLECTIE KWALITEITSARTIKELEN

INDIEN ELK A.D.O.-LID ZICH VAN NU AF VOORNEEMT, B.V. REGELMATIG

Massage-olie

TE GEBRUIKEN, DAN BRENGT HET SEIZOEN 1948-1949 VOOR ELK ELFTAL HET KAMPIOENSCHAP.

35 WINKELS DOOR DE GEHELE STAD

A.D.O.-Leden
en Donateurs . . . . .

KOOPT BIJ SMITS
GROENTEN EN
FRUITBEDRIJF
Weimarstraat 61, naast Zwembad

Specialiteit in prima
groenten en fruit

U BELT . . .
WIJ BEZORGEN
Telefoon 330937

Denk ook om Uw kolenbonnen. Prima aflevering.

FIRMA TIMMER & ZONEN

Sinds 1890

Aannemersbedrijf en
Taxatie van Onroerende goederen
SUMATRASTRAAT 322-324

TELEFOON 551500

A. CHARITÉ

de bekende gewichtheffer

betaalt de hoogste waarde
voor Lompen en Metalen
en alle soorten Papier

Machinale papiervernietiging

de Lierstraat 57 — Tel. 398587

1948 NIEUW JAAR! NIEUWE IDEEËN! **TASSENPALEIS**

GR. MARKTSTRAAT 13 - DEN HAAG

Brengt voor elk wat wils

Bovendien ontvangt iedere koper, die lid of donateur van A.D.O. is (ook leden van V.V.A.) op vertoon van hun lid- of donateurskaart, een bon ter waarde van 5% op hun inkopen; deze bon kan worden ingeleverd bij de commissie voor het nieuwe A.D.O.-clubgebouw, welke dan, tegen inwisseling van deze bon de 5% korting aan onze zaak kan incasseren, ter versterking van hun kas.

Zuivelproducten, Melk, Boter, Kaas en Eieren koopt elke A.D.O.-er bij

Dick de Mos

Moerweg 90

Thuisbezorging gratis.
Briefkaarten worden vergoed.

Bloemenmagazijn

Aangesloten bij
BLOEMENEXPRESSE
FLEUROP
INTERFLORA

A. KORPEL

JAN HENDRIKSTRAAT 25

TELEFOON 11.30.59

Bloemen
Bloemwerken

Inkoop - Verkoop - Verhuren
Glaswerk - Porcelein - Bestekken
Tafels - Stoelen - etc.

GOEDERENBEDRIJF

Künzler-Martinoli

Bleyenburg 34 - Tel. 112276
Korte Houtstraat 1—13
Molenstraat 18 B

Nico Nuijen

RUND-,
KALFS- &
VARKENS-
SLAGERIJEN

Annex worst en fijne vleeswaren

*

Witte de Withstraat 74-76
Den Haag - Tel. 334504

Postgiro 105270

Gevestigd sedert 1895

Melkinrichting

R. D. J. NIEZEN

Gegarandeerd verse Eieren

Uitsluitend 1e kwaliteit kaassoorten
Specialiteit in Fijne Vleeswaren

Beetsstraat 136 - Den Haag
Telefoon 118694

Banketbakkerij

Q. L. v. d. PIJL

Hoefkade 397 - Den Haag
Tel. 33.22.24

uitsluitend
1ste kwaliteit

SIGAREN-
HANDEL **LEO PETERS**

HOEFKADE 784
DEN HAAG
Telefoon 391570

Ook Uw adres voor
al Uw rookgerei

CAFÉ

„MAUK WEBER"

Eerste klas Biljart
Prima Consumptie

Hoefkade 795
Telef. 33.63.81
's-Gravenhage

Voor schoenen en kleding

Sporthuis *Excelsior*

WEIMARSTR. 118
Telefoon 336709

tussen Beeklaan en Regentesselaan
Leverancier van A.D.O.